

KURT BRÁNO

Guckyho velká hodina

Knihovnička Perry Rhodan 89

Přeložil Jaroslav Kuťák

Podsaditý *zrzavý* muž, který vzrušeně přecházel po Rhodanově pracovně a mával nad hlavou posledním výtiskem NEW WORLD PRESS, nakonec praštil novinami o psací desku stolu a ukázal na Článek, který zaplňoval celou první stránku.

„To je drzost, Perry, do nebe volající drzost. Já nemám slov!“ křičel.

„Proč, Bully?“

„Protože jsem vytočenej, Perry!“

„NEW WORLD PRESS jsou nejuznávanější noviny Sluneční soustavy,“ namítal Rhodan.

„Jak můžeš bejt tak bohorovně klidnej?“ divil se Bully.

„Tak copak tě napadlo?“ trochu ironicky se zeptal Rhodan. „Chvíli to dnes trvalo, ale teď už se konečně můžeme tím článkem zaobírat.“

„Cože? Já mám ještě jednou číst ten prolhanej, zlovolnej paskvil? Mám se znova rozčilovat?“

„Pokud bys to nezvládl, myslím že se shodneme, že by sis měl vzít pár dní dovolené...“

Bully zalapal po dechu. Pomalu se svezl do křesla vedle Perryho. Ještě pomaleji zpracovával šok, do kterého ho přítel dostal. „Já... vzít... dovolenou? Zrovna teď, když se nám nic nedaří tak, jak bysme chtěli? Perry, to přece nemůžeš myslet vážně!“

Poslední otázka 'už zněla bezradně. Bully si oběma rukama přejel přes Štětinatou hlavu.

„Ale ano," odporoval Rhodan. „Nedělal jsem si legraci, milý Bully. Nemám důvod dělat hloupé žerty. Podívej...," ukázal na noviny na stole. „Je ti přece jasné, jaké z toho plynou závěry? Neútočí na nás jen tak nějaký plátek, nýbrž nejuznávanější noviny Sluneční říše. Předhazují nám neschopnost, zradu a... egoismus. Doufám, že sis to všechno pečlivě přečetl. Jsi schopen vyvrátit obvinění, která v tom článku vznesl autor..., pan Nicktown?"

Reginald Bull vyskočil. Tvář mu nebezpečně rudě naběhla.

Poklepal na Rhodanův psací stůl a řekl: „Ten pisálek..." - „Bully," přísně ho přerušil Rhodan, „při našem přátelství... Neříkej Nicktownovi pisálek- Ten článek napsal zcela vážně a s plnou zodpovědností. On má pravdu! Má pravdu v tom smyslu, že vidí poměry takové, jaké jsou - totiž jak jsme mu je vyličili! Je to naše vina, Bully!"

Podsaditý muž padl zpátky do křesla. To, co mu Perry říkal, se mu vůbec nelíbilo. „Cože? Tak ty mu dáváš za pravdu? Ty mu potvrzuješ, že nejsme schopný řídit Sluneční říši...?"

Rhodan to už nevydržel a vypěnil: „Co se to s tebou dnes děje? Copak tě ten článek opravdu tak rozhodil?"

„Rozhodil není to pravý slovo, Perry. Nemůžu se zbavit dojmu, že se na nás řítí bouřka a že tentokrát nepříjde z vesmíru, ale zevnitř. Budou nám dělat velké problémy. No... dyť si poslechni tuhle větu..." A než mu v tom Perry mohl zabránit, Bully deklamoval:

„Naplnění starostí se ptáme, co má První Administrátor na mysli rozšířením zákona o nouzové situaci. Chce mít volné ruce, aby ze Sluneční říše vytvořil kolonii Arkonu, anebo se chce spojit s Galaktickými obchodníky patriarchy Cokazeho?"

Jenom tohle samotný. Pěny! V tom je výbušniny na deset revolucí!"

„Ty optimisto!" přerušil ho Rhodan.

Bully překvapeně zmlkl. Nejdříve nepochopil, a pak se raději zeptal: „Ty snad vidíš ještě větší nebezpečí než já?"

Rhodan pouze přikývl. „Během uplynulých let jsme udělali spoustu těžkých chyb. Dnes už nejsme schopni je napravit, ale musíme se k nim hlásit. Nemusím být prorokem, abych pochopil, že Sluneční říše bude velmi brzy svolávat parlamentní debatu..."

„Co zákon o nouzový situaci...", skočil mu do řeči Bully, ale Rhodanovo gesto ho přimělo zmlknout.

„Parlament je parlament. Bully. Udělá, co bude považovat za nutné. Já mu v ničem nebudu bránit..."

„Velká Mléčná dráha," zvolal Bully, „taková parlamentní debata, navíc vysílaná v televizi, by mohla naše potíže zestonásobit. Sami si budeme hrát s ohněm, Perry! Já bych toho Nicktowna..."

„Vyčítej si věci sám sobě. Nicktowna nech na pokoji," ostře ho odmítl Rhodan. „To my jsme obyvatelstvo Sluneční říše po léta podceňovali a nedávali mu všechny informace. Vysvětlili jsme někdy lidem, co všechno bylo nutné udělat, abychom udrželi pozici Země v tajnosti před Arkonem a ostatními říšemi Galaxie? Nezveřejnili jsme vůbec nic. Uměle jsme udržovali lidstvo ve spánku jako Šípkovou Růženku... A pak nám přiletěl na pomoc proti invazi Druufů Arkon s deseti tisíci loděmi a patriarcha Cokaze se Čtyřmi tisíci křižníky!

Bully, snad si umíš představit, jak to muselo lidi vyděsit. Pro ně to znamenalo něco jako zánik světa! Podíval ses na poslední statistiky? Ne? Během invaze Druufů rapidně stoupl počet sebevražd a děsivá čísla ještě pořád narůstají.

Něco jsme zanedbali. Dnes není zajímavé, proč jsme se chovali tak a ne jinak. Nicktown to vidí jako svévoli státní moci. Je v právu, když nám vyčítá pro něj nevysvětlitelné chování."

„Teď už pomalu prrr," zvolal zlostně Bully. „Děláš jako bys-me dělali jen a jen chyby!"

„To netvrdí ani Nicktown. Předhazuje nám dokonce zradu, ale na druhou stranu zdůrazňuje, že jsme nikdy nezneužili své moci. Co se týče zrady..."

„Zrada..., zrada...", zlostně prskal Bully. „Největší pitomost, jakou jsem kdy slyšel." . •

„....můžu jenom opakovat, Bully. Je to naše vina, že jsme obyvatelstvo neinformovali dostatečně. Na jednu stranu jsem rád, že se obracejí na parlament, ale na druhou stranu se přece jen také trochu obávám zasetého šéme revolt..."

Bully zpozorněl.

„Cože? Ty když něco takového říkáš, Perry, pak to znamená, že nepokoje už propukly. Ale kde?"

„Posluž si," odpověděl Perry a posunul před přítele hromádku hlášení.

Čím déle je Bully četl, tím více se mu prodlužovala tvář.

„To mi stačí," řekl nakonec. „Všechno to vychází z Nicktownova Článku. Já věděl, když jsem loňského Silvestra rozbil skleničku z nerozbitného skla, že..."

„Přestaň!" okřikl ho Rhodan, ale Bullyho už nešlo zastavit.

„Proč? Je to přece tak! Tenkrát jsem se říznul a..."

„Raději bys měl přemýšlet, co uděláme s problémy, které se na nás valí, tlouštíku. Zavolej, prosím, Hanka Donnelda z informačního oddělení. Okamžitě musíme změnit informační politiku, nebo brzy bude hůř než teď. Na následky raději ani nemyslet."

„Copak nám Nicktown nevzal jakoukoliv možnost zveřejnit rozšířené zákon o nouzovém stavu? My si teď nemůžeme dovolit revoluci, dokud se ten hvězdnej cikán Cokaze roztahuje na Zemi, Marsu a Venuši!"

„Konečně!" zasténal Perry Rhodan a uvelebil se v křesle. Usmál se na Bullyho. „Konečně se tvoje myšlenky pohybují v

těch správných drahách. Nakonec abych kvůli tobě poděkoval panu Nicktownovi za jeho agresivní styl..."

„Moment, moment," ohradil se Bully. „Mluvíš na mě cizí řečí, nebo mi vynechává rozum? Cos to právě říkal..?"

„Ano, potřebujeme rozšířený zákon o nouzové situaci, abychom získali ještě více svobody k jednání. Kdybychom ho zveřejnili jenom v právnických oběžnících, bylo by to málo. Pokud se jím ale bude zabývat parlament, pak nám vytvoří základnu, na které se budeme moci pohybovat ještě volněji než dosud." . . .

„Pořád ještě nechápu, proč bys měl bejt Nicktownovi vděčnej, Perry," zavrtěl hlavou Bully.

„Parlament jeho článek rozcupuje! Bully, je lepší bojovat a zápasit, než zůstat v podezření a nebránit se..."

Zachrastil reproduktor interkomu.

Rozsvítila se obrazovka. Pak se na ní objevila tvář Šéfa Sluneční rozvědky, maršála Allana D. Mercanta.

„Pane, právě došla důležitá hlášení. Nejdůležitější zpráva zatím bohužel ještě není ověřena. Patrick O'Neil hlásil z Washingtonu, že euroamerický blok poslanců Světového parlamentu jedná s kolegy z Afriky a Asie. Během tří dnů chtějí svolat zasedání parlamentu a debatovat o rozšířeném zákonu o nouzové situaci!"

Rhodan napjatě naslouchal. Pak řekl do mikrofону: „Mercante, nasadte všechny muže, které máte k dispozici. Okamžitě! Ať pomohou opravdu svolat parlament během tří dnů a..."

Allan D. Mercant překvapeně vzhlédl. Dokonce skočil Administrátorovi do řeči: „Pane," řekl mírně vzrušeným hlasem, „ještě neznáte ostatní hlášení. Všechna se vztahují na článek v NEW WORLD PRESSU a..."

„O ten jde i mně," pousmál se Rhodan. „Politická atmosféra je momentálně natolik otrávená, že pouze radikální čin dokáže

něco změnit. Nicktown nás upozornil, že máme nejvyšší čas; Proto bych chtěl za tři dny stát před parlamentem..."

Allan D. Mercant starostlivě poznamenal: „Pane, bude to velice bojovná debata. Nálada v říši není dvakrát dobrá. Od bitvy o Zemi jste všude ztratil spoustu sympatií..."

Rhodan ho nenechal domluvit a ostré se otázel: „Mercante, jste vy a vaši muži schopni pomoci svolat zasedání Slunečního parlamentu do tří dnů, nebo nejste...?"

I Bully se zarazil. Perryho oči už měly zase onen ocelově temný nádech jako vždy, když šlo o něco opravdu důležitého.

„Pane, myslím, že vás mohu ujistit, že za tři dny bude parlament zasedat," odpověděl Mercant.

„Díky, Mercante," odpověděl Rhodan. „Nic jiného jsem ani nečekal." S těmito slovy vypnul spojení.

^ ^ ^

Miliardy lidí prožívaly na obrazovkách televizorů debatu Slunečního parlamentu přenášenou z Terranie.

Bylo to horší, než si Bully představoval. Pořád se musel otáčet k Johnu Marshallovi, který díky svým telepatickým schopnostem testoval poslance.

„Žádná změna, pane," řekl mutant už podesáté, „ale jsem té záležitosti na stopě... Prosím!"

To znamenalo, že ho nemají rušit. Bully poslechl a soustředil se na Rhodana, který za řečnickým pultem odpovídal na doplňující otázky.

Vtom se ozvala africká sekce: „Jak dlouho ještě budeme muset z našich daní financovat vaši soukromou armádu? Ani zákon o nouzové situaci vám nedává právo financovat tu vaši. hrstku duševních křiplů, kterým tak velkoryse říkáte tajná jednotka mutantů. Co vy na to, Administrátore?"

Po tři následující vteřiny by bylo v sále slyšet upadnout Špendlík, jaké nastalo ticho. Tato otázka, pronesená poslancem Onablunangou, neúmyslně přidala Rhodanovi na stoupencích.

Miliardy diváků prožívaly pohled na Rhodana, jehož tvář zvažněla a ústa se stáhla do tenké čárky. Kamera ukazovala Reginalda Bulla, který vstal, poodešel k řečníkovi a něco mu pošeptal. Rhodan mu pak uvolnil místo.

„Ctění poslanci!“ zvolal Bully mocným hlasem. „Dámy a pánové! Rád bych za Administrátora odpověděl na otázku pana Onablunangy. Nicméně nejdřív bych se chtěl ohradit. Pane Onablunango, tady nejste v Iron Cimberley v dolech, ale v parlamentním sále. Smím vám to připomenout?“

Jakmile se zmínil o dolech v Iron Cimberley, Allan D. Mercant se vzpřímil. Jeho fantastická paměť mu připomněla skán-' dál, z nějž ve zmíněných dolech Onablunanga vyklouzl jen díky své poslanecké imunitě.

To, co se v jižní Africe odehrálo, už nemohlo být označeno jen za aféru, protože šlo o skandál se vším všudy. Ale i skandál byl ještě poměrně mírným výrazem.

Bully mezitím svým přesvědčivým zapáleným způsobem vysvětloval, kdo a co jsou mutanti, a co všechno vykonali pro lidstvo. Rhodan se posadil a v duchu svého přítele obdivoval. Bully hovořil opravdu dobře - srozumitelně a přesvědčivě.

Vtom se na Rhodanově zápěstí ozval tichý signál nejvyšší naléhavosti. Ohnul paži a přiložil si náramkovou vysílačku k uchu.

Poslouchal.

O několik vteřin později zesinal.

Právě v tom okamžiku kamera střihla z Bullyho na Rhodana. Miliardy lidí viděly svého Administrátora v okamžiku jedné z nejtěžších krizí jeho života.

Rhodan byl zoufalý, protože jeho syn Thomas Cardif, poručík Sluneční flotily, tajně opustil planetu svého určení.

- Syn Perryho Rhodana dezertoval.
- Thomas Cardif, za trest přeřazený na stanici na Plutu, utekl během bitvy s Druufy.
 - Jeho nenávisť vůči otci neznala hranic.
 - Dezerce byla zaznamenána teprve před několika minutami. Zjistilo se, že Thomas Cardif utekl už před několika dny.
 - „Cíl dezertujícího poručíka Cardifa není znám!“
 - Během těchto minut nebyl Perry Rhodan schopen naprosto ničeho. Poté, co ztratil svou ženu Thoru, ztrácel nyní i syna.
 - Thomas Cardif vyrůstal u cizích lidí a otci to nikdy nezapomněl. Neodpustil mu, že ho připravil o dětství v teple vlastní rodiny, i když to Perry Rhodan udělal čistě kvůli synovi, aby se z něj nestal rozmazlený, protekční synek nejmocnějšího muže
 - Sluneční říše. Thomas Cardif miloval jen svou arkonidskou matku a dokonce i nad jejím hrobem dal svému »otci s pravou arkonidskou arogancí najevo, jak ho nenávidí.
 - Perry Rhodan byl v té chvíli k smrti unaven. Nevěděl, že se hořce usmívá, když si ho prohlížely miliony a miliony diváků. Netušil, že jim nyní připomíná den, kdy pohřbíval Thoru.
 - „Perry...”
 - Bully se opět posadil vedle něj. U řečnického pultu stál Allan D. Mercant. Požádal o krátké vyloučení veřejnosti, protože chtěl parlamentu sdělit něco závažného ohledně poslanců. Bylo mu vyhověno, televizní obrazovky v domovech diváků zhasly a Mercant podal zprávu o nezákonném sebeobohacování jedenadvaceti poslanců za Africkou federaci. Jednalo se o samé Rhodanovy protivníky.
 - John Marshall se naklonil a zašeptal Bullymu do ucha: „Parlament je zvyklý, ale poslanci se ještě pořád domnívají, že to všechno má jen zastřít pravou tvář věci, totiž otázku, jestli je Rhodan ještě pořád nejvhodnějším mužem pro funkci Administrátora.“

Bully to chtěl sdělit Rhodanovi, ale když viděl, jak se jeho přítel tváří, zeptal se: „Co ti je?“

Rhodan otočil hlavou jako robot. „Thomas dezertoval. Bully...”

„Ne...,” hlesl Bull. „To nemůže bej t pravda...” Ale věděl, že to tak je:

^ /*- ^

Parlament zlomil nad jedenadvaceti svými poslanci hůl. Roboti a policie je vyvedli ze sálu. Pak se přešlo k dalšímu jednání podle schváleného programu.

Pořád ještě se debatovalo o Nicktownově článku. Veřejnost se už opět účastnila jednání.

Vláda musela vyslechnout ta nejtěžší obvinění.

„Druufové nejsou čerti, které malujeme na zed’,” obhajoval se Rhodan. „Jsou snad ještě větším nebezpečím, než počítačový Regent Arkonu. Proto musela být prozrazena pozice Země. Proto musíme být nyní za naši záchranu vděční Arkonu i Skokanům. Ale nikdy nedošlo ke zradě. Leda by někdo z vás nad sebou raději viděl vládu Druufů!!”

„A jak můžeme být svobodní pod nadvládou Skokanů?” zvolal kdosi z fóra.

„A proč neodletěly arkonidské křižníky, Administrátore?” ozval se další dotaz.

Nyní se znovu vymstilo, že Rhodan nemohl Pozemšťany úplně informovat. Snažil se objasnit, že Skokani i Arkonidané zůstávají v blízkosti Země jen kvůli opravám svých poškozených křižníků, ovšem nikoho tím příliš nepřesvědčil.

Pak však došlo k obratu, který nikdo nečekal.

Rhodan upřímně doznal, že ho Nicktownův článek vyburcoval. •

•
Sám sebe obžaloval a sypal si popel na hlavu. „Neměli jsme

čas! To není výmluva, klidně vám budu dlouhé týdny vyprávět, co všechno se odehrálo za poslední desetiletí..." A jenom pro informaci pět minut vyjmenovával údaje a čísla, ze kterých se poslancům kouřilo z hlavy. „Nejednali jsme vinou nedbalosti nebo snad neschopnosti..." Opět uvedl příklady a pak ukončil svou řeč: „Žádná vláda nemůže pracovat bez důvěry parlamentu, proto se jako První Administrátor Sluneční říše poslanců ptám; Jsme hodní vaší důvěry?"

O půl hodiny později byly známy výsledky hlasování o důvěře, Perry Rhodan obstál, i když s nikterak velkou převahou hlasů. Ovšem mohl v těchto dnech čekat něco lepšího?

Když se vrátil k řečnickému pultu, řekl: „Děkuji za důvěru projevenou mně a mým spolupracovníkům."

Zazněl nepřesvědčivý potlesk, ale ozýval se ze všech, stran, což Rhodana uklidnilo víc než výsledek hlasování. Zeď, kterou kolem něj vystavěli jeho protivníci, se začínala drolit. On to viděl, Bully ještě ne.

^ ^ ^

Cokaze opustil křeslo před-televizorem teprve ve chvíli, kdy bylo zasedání Slunečního parlamentu zakončeno.

Starý patriarcha, jeden z posledních, který před mnoha desítkami let prožil závatný galaktický vzestup muže jménem Perry Rhodan, spokojeně přitakal a vzal do ruky sklenici, aby se zhluboka napil, „Na nás!" řekl a rozhlédl se.

Kolem stolu sedělo dvacet příslušníků jeho rodu.

Všichni se mu podobali nejen oblečením, ale i stavbou těla a dvoumetrovou výškou. Rod Cokazeů znal jenom jednoho vládce: svého patriarchu. Jeho rozkazy byly zákonem, jeho na-, zory nezvratné. Nebyl jen nejstarší, ale i nejzkušenější ze všech.

Od chvíle, kdy v bitvě proti Druufům padl patriarcha Tophtor, zůstal už jenom Cokaze, kdo pamatoval Rhodanovy začátky i všechno, co přišlo po nich.

Nyní společně se svými druhy na vlastní oči viděl, jak velká je Rhodanova moc. Připil však na svůj rod, protože také vytyčil, -že Rhodanova budoucnost mezi Pozemšťany není zdaleka tak jasná, jak by se na první pohled zdálo.

Skokani brali do rukou sklenky a připíjeli svému patriarchovi. Cokaze si otřel kapky z vousů a otočil se ke svému nejstaršímu synovi Olsgemu, který bydlél s celou svou rodinou na lodi COK III.

„Zítra poletíš k planetě Venuši, Olsge, a svoláš kapitány.^ Pak se obrátil na svého nejmilejšího syna Oktaga: „Ty zítra při-staneš v Mars City a svoláš všechny naše muže. Čeká nás hodně práce.

Zůstaneme tady! A zůstaneme tu tak dlouho, dokud nám Rhodan nepodepíše obchodní monopol.

Možná, že budeme muset opustit Zemi. Pokud mne o to . Rhodan požádá... No, my Skokani nejsme žádné stvůry a necháme se přemluvit, když se s námi bude mluvit rozumně," zachechtal se a z očí mu sršely blesky.

Cokaze nikdy nebyl špatný obchodník a jeho pověst mezi Skokany byla ta nejlepší, což mimo jiné dokazovala i velikost jeho flotily, která čítala čtyři tisíce nejmodernějších lodí. Jen malá část jich byla nyní opravována v loděnicích na Marsu a na Venuši. Ty nejlepší lodě pak stály na všech kosmodromech Země a Cokaze je tak rozmístil záměrně.

„Pane, nebude nám Velký Koordinátor Arkonu dělat potíže?" ozval se jeden z příslušníků rodu. „Jeho flotila je silnější než naše."

Patriarcha se dunivě rozchechtal. „Krako, ty jsi snad spal, když Rhodana rozebírali ti jeho poslanci. Myslím, že Rhodan

by dal nevímco za to, aby (Regent stáhl své lodě zpět. Když my...."

Ozval se hyperkom.

Obrazovka se rozzářila a zjevila se na ní Rhodanova tvář.

„Cokaze, mám za to, že jste sledovali debatu v našem parlamentu," začal Rhodan po krátkém pozdravení. „To mě zbavuje povinnosti vysvětlovat, co se děje. Právě jsem mluvil s Regentem Arkonu. Jeho flotila opouští prostor Sluneční říše během dvou hodin, aby se vrátila na Arkon, nebo se připojila k blokadě Druufů u praskliny mezi Časoprostory. Regent neodmítl mou prosbu, aby stáhl své lodě zpět. O tutéž laskavost nyní žádám i tebe, Cokaze. A není to poprvé, jak víš."

„Rhodane," odpověděl káravě patriarcha. „Musím zklamaneč konstatovat, že vděčnost nepatří do běžného repertoáru Pozemšťanů, jak se zdá. Já..."

V té chvíli se ke Cokazemu sklonil mladý spojař, který právě přišel do velínu a pošeptal patriarchovi do ucha: „Pane, na COK CCCXXII na vás čeká syn Perryho Rhodana."

Všemi mastmi mazaný Cokaze na sobě nedal znát překvapení. Krátce přikývl, omluvil se Rhodanovi za vyrušení a ukázal kolem sebe; „Rhodane, sám dobře vidíte, že se radíme. Nechtě nám, prosím, tři hodiny pozemského času. Pak vám sdělíme naše rozhodnutí."

„ozvete se sám?"

„Ano."

„Díky, Skokane. Smím nyní poznamenat, že my Pozemšťané jsme nikdy nezůstali našim přátelům nic dlužní? Ani vděčnost ne?"

„Pokud se objeví v podobě pěkných čísel v našich účetních knihách. Pozemšťane," odpověděl patriarcha, „pak ani my Skokané nejsme ti, kdo by si nevázili vděčnosti svých přátel. Můžeme spolu uzavřít smlouvu, ve které mému rodu potvrdíte obchodní monopol. I mně totiž Sluneční říše vděčí za svou

existenci. Ale o tom si můžeme popovídat jindy Pozemšťane.
Vypínám."

^^^

„Ten drzej mizera!" zlostně křikl Bully, když z monitoru zmizela Cokazeho tvář. „Myslím, že ti nezbyde nic jiného, než znovu zavolat Atlana, aby dal Cokazemu jasně najevo, že se nenecháme vydírat. Zmínka o obchodním monopolu je drzá až na půdu!"

„Vždyť jsou to Galaktičtí obchodníci," odvedl Rhodan. „Ale to mě tak netrápí. Spis by mě zajímalo, jakou zprávu mu to Šeptali, když se mnou mluvil. Málokdy jsem u Skokana viděl tak šťastné oči, jako je měl Cokaze v tu chvíli."

Bully intuitivně odhadl Perryho myšlenky.

„Perry, tobě přeskočilo!" vyhrkl.

Perry Rhodan se na něj zadíval a odpověděl: „Rád bych, aby to tak bylo. Bully. Ty jsi vždycky Thomase chránil. Nakonec jsi to byl ty, kdo ho zachránil před válečným soudem..."

Dál se nedostal.

Názory obou přátel na Rhodanova syna se velmi lišily. Bully skálopevně věřil v dobro v Thomasi Cardifovi, a nedokázal si představit, že by ho jeho vlastní otec odepsal.

Odstrčil Rhodana od hyperkomu. „Jestli to neuděláš ty, pak na Pluto zavolám já. Thomas se přece nevypařil jen tak!"

Trvalo jen pár minut a Bully měl spojení s velitelem základny na Plutu.

„Pane...?" hlásil se major.

Bully okamžitě přešel k věci. „Majore, co je vám známo o útěku Thomase Cardifa? Mohl byste uvést nějaké důvody, proč to udělal?"

„Pane..., jsou to jen fámy, pane... Víte, dohady mezi vojáky.."

Bully však ztrácel trpělivost. „Majore, položil jsem vám jasnou otázku, tak na ni odpovězte...”

„Pane, mohu vám zprostředkovat jenom ty fámy...”

„Tak to udělejte, ksakru!” zařval Bully.

Na miliardy kilometrů vzdálené základně planety Pluto se-; bou její velitel trhl a odpovídal: „Pane, v mých kasárnách koluje zvěst, že Administrátor svého Času poslal svou ženu koupit na Arkon III stovku kosmických křižníků, i když mu lékaři zakazovali ji v jejím stavu posílat...”

„Cože?” zařval Bully. „Co že to šéf udělal?”

„Pane, požadoval jste fámy, takže jste je slyšel!”

Rhodan nereagoval.

Vypadal jako omráčený.

Nereagoval ani na Bullyho tázvavý pohled. :

„Díky, majore! Konec!” ukončil Bully rozmluvu. „Perry...?” Rhodan se nehýbal.

„Zatracené!” klel tloušťk. „Copak Sluneční říše úplně ztratila rozum? Ze já se vůbec pouštěl do politiky! Lékaři mu zakazovali... Jestli najdu člověka, kterej tyhle sprostý fámy vymejší a roznáší, tak...”

^ A ^

Ve stejném okamžiku Thomas Cardif na palubě válcovité lodi COK CCCXXII zaslechl hlášení, že přiletěl patriarcha.

Tsathor, patriarchův vzdálený příbuzný, si Thomase Cardifa se zájmem prohlížel. Nebyl z mladíka moudrý. Neseděl sice poprvé v Životě tváří v tvář zrádci, ale ještě nikdy nenarazil na někoho podobného.

Člun, který přiletěl, stál v hangáru.

„Nechtě si můj člun, jestli chcete,” nabízel znuděně Cardif. „Já už ho nepotřebuju.”

Tsathor souhlasně přikývl. Měl z takového daru pochopitel-

nou radost. „Cardife, nemusíte se ani legitimovat. Vypadáte jako Perry Rhodan zamlada...”

„Já jsem Arkonidan, Tsathore," odmítl ostře poručík. „Ne-, jsem Pozemšťan!" Jeho hlas zněl ledově chladně, ale narudlé oči prozrazovaly rozčilení.

„Jako Arkonidan ale nebudete moci mluvit Jménem Pozemšťanů," namítl Tsathor. „Nebo jsem vám snad před chvílí sparně rozuměl?"

Thomas Cardif se usmál. „Co znamenají Pozemšťané, Tsathore? V Galaxii existuje jenom jeden národ, ke kterému patříte vy i já ~ Arkonidané! Regent mě uzná a spolu s ním a s rodem Cokaze dostaneme Pozemšťany zase tam, kam patří. Uděláme z nich kolonii Arkonu."

„Bude dobře, jestli se tak stane, ale co si od toho slibujete vy?"

„Rhodanův konec! Jeho smrt. To mi stačí."

Skokanem to trhlo. To byla strašlivá odpověď. A vyslovil ji mladý muž- Hovořil o smrti svého otce. „Copak Perry Rhodan není vašim otcem, Pozemšťane?"

„Skokane, jsem stejně málo Pozemšťanem jako je Perry Rhodan mým otcem. Nemohu zapřít, že mě zplodil! Ale víc nic! Ukončeme to, myslím, že Cokaze tu bude co nevidět..."

Tsathor však vrtěl hlavou.

„Co ještě chcete?" vyhrkl mladík.

„Proč Perryho Rhodana tak nenávidíte, Cardife?"

Thomas Cardif položil na stůl své pěstěné ruce.

„Rhodan poslal mou na smrt nemocnou matku Thoru do nebezpečné akce na Arkon, přestože mu všichni lékaři radili, aby to nedělal. Chtěl se jí zbavit, protože náhle zestárla. Chtěl se stát vdovcem, aby se mohl oženit s mladou ženou. Poslal mou nic netušící matku na Arkon a já ji pak viděl už jen jako mrtvou. A jako mrtvého chci vidět i Rhodana ~ člověka, kterého nenávidím od chvíle, kdy jsem se dozvěděl, že mě zplodil!

Vesmír má místo jenom pro Jednoho z nás ~ buď já nebo on! Pro oba je příliš malý!"

^_*_「^

Tisk Sluneční říše se rozdělil na dva tábory. Jedni se Rhodana zastávali, jiní byli nadále proti němu. Nepříliš přesvědčivý výsledek hlasování hovořil sám za sebe. Na druhou stranu byl s povděkem kvitován odlet arkonidské flotily. Ale v podstatě se na politické scéně nic nezměnilo.

Čtyřicet hodin po parlamentní debatě existovala pořád ještě politická uskupení, která vyvolávala neklid. Jejich vůdci netušili, že každý jejich krok je pečlivě sledován.

Rhodan mezitím vedl hovor s Atlanem.

„Admirále, díky za nabídku, ale teď potřebuju spis čas než demonstraci moci!“ vysvětloval Rhodan.

„Dobrá, Perry, pak požádám Regenta, aby po celé Galaxii vyhlásil, že Sluneční říše stojí do ochrany arkonidského Impéria. Souhlasíš s touto formulací?!”

Rhodan uvažoval jenom chvíli-

„Souhlasím, admirále. Nemohu popřít, že jsem doma ještě nikdy neměl tak slabou pozici jako nyní.“

Přes hyper vy sil áčku dorazil k Zemi hořký smích. „Tak to jsme vlastně dva, Perry. U všech nesmrtelných bohů Arkonu... Bojím se okamžiku, kdy se Impérium dozví, že místo Regenta vládnu já. Ty už vězíš až po krk ve vnitropolitickém *boji* mě to všechno teprve čeká. Já ti teď musím pomoci, abych si byl jistý, že ty zase pomůžeš mně, až to budu potřebovat, příteli. Pěny Rhodan... Všichni v Galaxii znají tvé jméno, ale kdo zná Atlana? Proti tobě jsem nula... Náš osud je propojen, barbare... Je dobře, že jsme přátelé...”

Než mohl Rhodan něco poznamenat, Atlan zrušil spojení.

Rhodan vzdychl a otočil se ke svému druhům. Nevypadal m-

jak nadšeně. „Tenhle šachový tah se mi nějak nelíbí. Já vím," řekl a zvedl ruce jako na obranu, protože Freyt, Mercant a Bully chtěli protestovat, „nemáme jinou volbu. Upřímně řečeno, vůbec netuším, jak se budou chovat lidé. Veřejnost..."

„Já taky ne," přiznal Bully. „Všichni mají strach, že by bitva o Zemi mohla znovu propuknout, protože se v duchu ptaj, kam zmizely lodě Druufů. Možná, že tohle..."

„Já mám zase hlavu plnou Cokazeho," přiznal Mercant. „Odletěl ze všech pozemských kosmodromů, ale usídlil se na Marsu a na Venuši. Pořád ještě by chtěl monopol?"

„Jsem snad šéfem rozvědky já nebo vy, Mercante?" namítl ostře Rhodan.

„Pane," ohradil se Mercant a tvář mu ztuhla, „Sluneční rozvědka neměla ještě nikdy tolik vážných úkolů najednou, jako nyní..."

„Díky!" odsekl sarkasticky Rhodan. „Je potěšující slyšet pravdu. Víte aspoň, kde se zdržuje dezertér Thomas Cardif, maršále?"

„No, to ještě scházelo," zabručel Bully.

„Maršále, na něco jsem se ptal!" zuřil Rhodan.

Bully zafuněl. Freyt seděl jako zařezaný. Allan D. Mercant se zhluboka nadechl. Nikdo si nevzpomínal, že by kdy byl v podobné situaci. Otec se ptal na syna. Administrátor se ptal na dezertéra.

„Pane, nejsem schopen vám podat žádné nové informace o Thomasi Cardifovi. Dodnes nám není známo, kam upřeni, a nevíme, kde se zdržuje. Doporučuji v tomto případě využít jednotku mutantů."

^ ^ ^

Thomas Cardif seděl proti Cokazemu.

Starý zkušený Galaktický obchodník a mladý dezertér ze Sluneční flotily se bavili jako rovný s rovným.

Cokazeho kajuta na COK I byla prvním místem rozhovorů o tom, jak dokázat, aby jedna malá sluneční říše zmizela ze všech galaktických map.

Patriarchu sice fascinovala poručíkova chladná logika, nicméně jeho nenávisť vůči Rhodanovi ho děsila.

„Cokaze, vy od Rhodana nikdy nedostanete ten obchodní monopol, pokud bude Administrátorem právě on," vysvětloval Cardif. „A nedostanete ho ani od jeho nástupce, pokud se sám nepostaráte, aby byl Rhodan svržen!"

Cokaze si mnul svůj dlouhý pěstěný vous. „Nechtě mi nějaký čas na rozmyšlenou, Cardife. Co bych musel udělat, abych Rhodanovou pozici ještě více otrásl?"

„Jste připraven to udělat, Skokane? Myslím, že ano. Obchodní monopol se Sluneční říší by z vás učinil jednoho z nejbohatších galaktických obchodníků vůbec. Něco takového má svou cenu. Co vsadíte do hry?"

Skokan se poprvé zatvářil překvapeně. „Cardife, vy jste stejně chladnokrevný jako Rhodan a arogantní jako pravý Arkonidan. Když si pomyslím, jak jste mladý, děsíte mě."

Vtom je přerušil hyperkom. Na obrazovce spatřili ocelovou kopuli počítačového Regenta a potom vyslechli jeho informace a rozkazy všem podřízeným národům. Informoval je, že bere Sluneční říši pod svou ochranu.

Oba si to vysvětlovali po svém. Viděli v tom anexi Sluneční říše.

„Cardife, jsem ochoten něco vsadit. Moje flotila neodletí z Marsu ani z Venuše. Bojová připravenost mých lodí bude nadále trvat- Rhodan si proti mně netroufne. Budu mít v rukou dvě planety jeho říše. To je dobrý základ pro vyjednávání o obchodním monopolu.

Ale i vy dostanete úkol, Cardife.

Vy jako Arkonidan a Rhodanův syn jste logickým nástupcem Administrátora. Počítač Arkonu vás za něj jistě uzná..."

„Skokane, nemáte právo nutit mi roli, pro kterou jsem se ještě nerozhodl!"

Cokaze se zahleděl do mladíkových očí a odvětil: „Pane, ale já si myslím, že vám nic jiného nezbyvá!"

„Nehodlám brát Regentovi právo na stanovení nového Administrátora!" namítl ostře Cardif. „Než vůbec na něco takového pomyslím, spojím se s ním, Skokane!"

„Kdy?" zeptal se Cokaze. Už měl před očima smlouvu, která by jeho rodu zaručila bohatství.

„Okamžitě, Cokaze. Navažte spojení s Regentem!"

^ ^ ^

Atlan se překvapeně otočil, když se z telekomu Ozvala informace o Thomasů Cardifovi.

Perryho syn, pomyslel si. Copak tomu klukovi vážně přeskočilo?

A když pak naslouchal, o čem si mladík povídá s Regentem, zadržoval dech.

To mluvil Arkonidan a ne Pozemšťan! To nebyl Člověk ze Země! Tak namyšlený a krutý mohl být jen pravý Arkonidan!

Thomas Cardif chtěl zahubit svého otce a ze Sluneční říše chtěl udělat arkonidskou kolonii. Chtěl lidem zlomit páter a obchodní monopol hodlal předat Skokanům.

A počítač mu na to mel odpovědět, ale byl jen Allanovou prodlouženou rukou, takže čekal.

Atlan byl dostatečně moudrý, aby nedal průchod citům. Celá Mléčná dráha si nadále musela myslet, že jí vládne počítač. Proto se nezapojil do řešení vzniklého problému, ale převedl jej do právního sektoru počítače, aby to vyřešil touto cestou.

Kovový hlas počítače nařídil Cardifovi čekat.

Atlan mezitím dostal výsledek rozhodnutí právního sektoru: arkonidské zákony zakazovaly Arkonu jakékoliv vměšování

do vnitřních záležitostí Země. Zároveň bylo řečeno, že Cardifovo jednání odporuje arkonidským zákonům.

„Hm...“ zamručel nespokojeně Allan. „Tohle rozhodnutí by Bully určitě srovnal se žvýkačkou. Ovšem pokud bych ho nějak upravil, každý šikovný právník by hned viděl, že to není rozhodnutí počítače. To se nesmí stát, Dám vědět jenom Rhodanovi.“

^^^

Cokaze předložil rozhodnutí počítače svému nejlepšímu právníkovi. Thomas Cardif seděl vedle patriarchy a oba netrpělivě vyčkávali.

Právník jménem Zutre byl schopen okamžitě se vyjádřit.

„Pane,“ řekl a culil se u toho, „nejzajímavější je druhá část rozhodnutí. Říká se v ní, že Cardifův záměr stojí v rozporu s arkonidskými zákony. Ta věta je jenom fráze a ve skutečnosti říká, že ochrana Sluneční říše je ze strany Arkonu jen nezávaznou, účelovou záležitostí.“

Cokaze právníka propustil a když s Cardifem opět osaměl, vyzývavě na něj pohlédl.

„Skokane,“ řekl Thomas Cardif a jeho hlas zněl pevně, „potřebuju místnost, kde bych mohl v klidu vypracovat svou proklamaci ke Sluneční říši. Jsou vaše hypervysílačky dostatečně silné, aby překryly nejdůležitější stanice Země?“

„Pane,“ odpověděl Cokaze a přejel si rukou přes pečlivě zastržený vous, „Země vás bude slyšet velmi dobře!“

^ _*_ ^

Když text Thomase Cardifa přicházel, na hyperspojových stanicích Země si mysleli, že jde o hloupý žert, ale brzy se první

z velitelů rozhoupal a okamžitě informoval Perryho Rho-dana.

„Pane," hlásil rozčileně, „Thomas Cardif právě vysílá prohlášení, ve kterém sám sebe označuje za nového Administrátora Sluneční říše..."

Rhodan se díval do tváře velitele hyperstanice a v jeho obličeji nebylo znát žádné překvapení. „Proč jste tak rozčilený?" divil se. „Prosím, pošlete mi to prohlášení, až jej budete mít kompletní. Čekám..."

Rhodan vypnul spojení a otočil se k přátelům.

„Fronty se nám vyjasňují," dodal jen.

^ ^ ^

Sluneční soustava prožila dvojí šok!

Proklamace Thomase Cardifa udeřila jako bomba a o pár hodin později se objevila druhá senzace: Administrátor na ni nereagoval! Vláda Sluneční říše nezaujala ke změně poměrů na Venuši a Marsu vůbec žádné stanovisko.

Osm hodin a pět minut poté, kdy se Cardif prohlásil novým Administrátorem, vyletěla do vzduchu velká amazonská přehrada u Manausu.

Dvacet minut nato explodovaly elektrárny na Nigeru.

Tri minuty po této sabotáži shořely na Měsíci dvě právě dohotovené obří výrobní linky,

Od té chvíle to šlo ráz na ráz, každá nová zpráva děsivější-než ta předchozí. Země, Měsíc, dokonce i ledový svět Pluto se proměnily v čarodějný kotel nevídaných rozměrů.

Zařízení Sluneční flotily byla ničena stejně jako civilní budovy, energetické závody, státní podniky anebo malé vědecké instituty.

Tisk to začal semílat.

Obrazovky televizorů byly naplněny bezpočtem katastrof.

I ten nejznuděnější občan Země byl vyburcován ze svého klidu a volal po ochraně před sabotážními akcemi.

Jenom na Venuši a na Marsu byl poměrný klid, i když i tam explodovaly bomby a zabíjaly tisíce lidí střech nad hlavami.

Čtrnáct hodin po výbuchu amazonské přehrady pekelné běsnění rázem ustalo.

Ale těch čtrnáct hodin stačilo, aby otrásl Sluneční říší v samotných základech.

Světy povstaly proti Rhodanovi.

Plebs požadoval jeho hlavu.

Masy jásaly při vyvdávání jména Thomase Cardifa.

Rhodanova éra byla u konce. Muž, který nechtěl zestárnout, měl zmizet. Bylo to slyšet všude, jenom v Terranii ne. Hlavní město bylo pod informační blokádou. Nikdo nesměl ven ani dovnitř. Obrovský kosmodrom zel prázdnotou. Nestála na něm ani jedna kulovitá loď.

Před třemi hodinami odstartovala poslední - a sice DRU-SUS. Nyní kroužil s dalšími asi sto loděmi kolem Země ve výšce zhruba deseti kilometrů. Křižníky bylo vidět ještě i z povrchu planety.

To byla první odpověď Perryho Rhodana na povstání plebsu, který vylézal z děr a cítil kořist.

Tisk až na několik výjimek prohlásil tuto akci za diktaturu Perryho Rhodana.

Perry Rhodan, muž s výraznou tváří a nepopsatelnými šedými očima, zachovával vůči veřejnosti mlčení.

Vlna sabotáží ho překvapila. Skutečně ho zaskočila, a když byl konečně schopen zakročit, náhle ustala.

Ve 14 hodin 30 minut se mu ozval patriarcha Cokazea požadoval povolení přistát,

„Voň si klidně požaduje-../“"poznámenal Bully. „Tak hluboko jsme klesli...”

Perry Rhodan seděl u stolu a zpracovával záplavu hlášení.

Nedal se Bullyho nervózním pobíháním rušit. Jenom jednou bezděky poznamenal: „Měl bys taky trochu něco dělat. Dneska se ti nechce, co?“

Bully ani nic nenamítal, raději se rovnou zeptal: „Něco novýho? Konečně nějaká dobrá zpráva?“

„Ano. Prosím, Čti...,“ odpověděl Rhodan a podal příteli list s hlášením.

Ten vytřeštil oči a sáhl si ke krku, jako by ho škrtili. „Tomu ty říkáš dobrá zpráva? Pozítří mimořádný zasedání parlamentu, svolávaný Radou seniorů?“

„Ano! Je mi jedno, kolik poslanců bude chtít Cardifa za Administrátora. Naším úkolem teď je okamžitě se věnovat práci. Hlavně se postarám, aby pozítří schválili rozšíření zákona o nouzové situaci!“

„Ty máš ale fóry,“ ušklíbl se Bully.

„Do smíchu mi zrovna není!“ tvrdil Rhodan. „Jenom prostě potřebujeme ten zákon rozšířit a já to prosadím. Bully!“

Bully mlčel. Nevěděl, co má říct.

Perry Rhodan byl upozorněn, že je půl třetí odpoledne. V předpokoji čekat patriarcha Cokaze se svými třemi nejstaršími syny.

Uvedl je šéf jednotky mutantů, telepat John Marshall.

Perry Rhodan jim nabídl křesla u kulatého stolu. Nespouštěli ho z očí. Byl to nejdůležitější muž Sluneční říše. Bullyho si nevšímali vůbec, Marshalla také ne, takže si v klidu mohl číst v jejich myšlenkách jako v otevřené knize.

Teprve teď se Rhodan dozvěděl, že jeho syn Thomas je na palubě jedné z patriarchových lodí.

„Ano, Pozemšťane,“ začal patriarcha rozhovor, „náš život se od toho vašeho příliš neliší. Někdy máme trochu štěstí, jindy zase smůlu. Pro Sluneční říši to nevypadá dvakrát dobře, a ještě hůř je na tom vláda, ale můj rod se za ni zaručí a podpoří ji,

jestli se dohodneme na obchodním monopolu. Naše Čtyři tisíce lodí rozhodnou o jakékoliv vládě, Rhodane..."

To bylo sprosté vydírání. Skokan Cokaze nabízel politiku cukru a biče. Dokonce se odvážil vyhrožovat, když upozornil na skvělé zbraně svých lodí.

Cokazeovi synové přikyvovali. Zatím ještě nesměli otci skákat do řeči. Galaktičtí obchodníci měli přísná rodová pravidla.

„Skokane," odpověděl Perry Rhodan, zatímco Bully bubnoval prsty o opěrku křesla, „mám přátele po celé Galaxii a proto mě těší, že jako přátele mohu přivítat i skokanský rod Cokaze. Rád bych vašim požadavkům vyšel vstříc, ale sami nejlépe víte, že momentálně nemám právě pevnou pozici. Už proto nejsem schopen hovořit o nějakém obchodním monopolu. Kromě toho je můj úřad Administrátora otřesen řadou sabotážních akcí, při kterých se nám nepodařilo odhalit ani jednoho atentátníka. Skokane, lituji, že vám ve vaší záležitosti nemohu vyjít vstříc."

Marshall Rhodanovi zašeptal: „On zuří, pane. Nemíní odtud odejít dřív, dokud nebude mít smlouvu v kapse. Právě přemýšlí, jestli vám má naznačit, že Mars a Venuše už jsou prakticky v jeho moci."

„Rhodane, budu předstírat, že jsem vás neslyšel," odpověděl Cokaze. „Jenom společně s námi se udržíte jako Administrátor. ^Myslím, že byste neměl podceňovat nebezpečí, které ztělesňuje Thomas Cardif..."

„Je to dezertér..." poznamenal Perry.

„Váš syn, Rhodane!" vykřikl Cokaze.

„Můj syn, Skokane?" hořce se zasmál Administrátor. „Mýlíte se, Cokaze. Žádný Rhodan by nedezertoval! Thomas Cardif tudíž není z rodu Rhodanů. Je to zdegenerovaný Arkonidan. O tom s vámi nemíním diskutovat!"

Skokani strnuli. Rhodan jim nedal ani šanci se omluvit. Vstal.

„Skokane, teď je 14 hodin 48 minut. Mí roboti doprovodí vás 26

a vaše syny zpátky. V 15.10 dostanete povolení ke startu. Hodně štěstí, Cokaze!"

^ ^ ^

Cokazeovi agenti nezůstávali nečinní.

Patriarcha rodu znal už jenom jeden cíl: poté, kdy ho Perry Rhodan odmítl, chtěl udělat všechno pro to, aby se Sluneční říše stala součástí arkonidského Impéria a aby jeho rod získal vytoužený monopol při obchodování se Sluneční říší.

Thomas Cardif pro něj byl jenom prostředkem k dosažení cíle. Cokaze ve skutečnosti myslel pořád jen na své vlastní výhody.

Po krátké poradě s Rhodanem se Cokaze bleskurychle vrátil na Venuši. Zmobilizoval všechny své agenty na Zemi. Další sabotážní akce měly Zemi uškodit desateronásobně víc, než první vlna.

Thomas Cardif ho varoval.

„Tohle musím já vědět lip. Pozemšťane!“ vyjel na něj Cokaze.

Cardif se však jen pousmál a řekl: „Jistě, měl byste to vědět lip, ale nevíte, Cokaze. Vy totiž nevíte ani to, proč Rhodan drží na Zemi na čtyřech různých místech v pohotovosti sto tisíc mužů. Už to vaši agenti zjistili?“

„Rhodan... Rhodan a pořád ten zatracený Rhodan! Už nechci to jméno slyšet!“ zuřil patriarcha. „Rhodan je nejnebezpečnější hmyz Galaxie!“

„Proč se rozčilujete, Cokaze?“ šklebil se Cardif. „Stačí vám Jedno hypervysílání a za chvíli tu máte další tisíce lodí jiných skokanských rodů. Po Sluneční říši pak už neštěkne ani pes. Proč to neuděláte?“

„Protože takovou hloupou otázku může položit jenom Po-

zemšťan!" zvolal starý vůdce rodu, ale v duchu dával Cardifovi za pravdu.

„Dobrá, tak jsem hlupák," přikývl mladík. „Ovšem já bych se místo sabotáží raději snažil ovlivnit poslance parlamentu, a veřejnost, aby..."

„Všichni nejsou jako vy!" poznamenal patriarcha.

„Myslíte, že nejsou zrádci jako já, Skokane? To taky netvrdím, ale jak poslanci, tak valná část veřejnosti nemají Rhodana příliš v lásce. Dobře řízenou tichou propagandou bychom mohli docílit mnohem větších úspěchů než brutálním, hloupým násilím. Nikdy jste se mě nezeptal, proč jsem dezertoval. Já vám to řeknu.

Otec poslal mou na smrt nemocnou matku na Arkon, aniž by poslechl rady lékařů, kteří ho zapřísahali, aby to nedělal.

Tuhle informaci využijte a rozšířte ji na Zemi... To totiž zlomí Rhodanovi vaz. Jenom podobnými prostředky se nám ho podaří převálcovat. Musíme na něj zaútočit tam, kde je nejzranitelnější."

„Ale vaše tvrzení, Cardife, že Rhodan svou ženu vědomě poslal na smrt, je přece nepravdivé?!"

„Nepravdivé? Nepravdivé, Skokane? Kvůli němu jsem porušil přísahu, kterou jsem složil Sluneční říši. Proto jsem povstal, ' abych pomstil smrt své matky a zničil jejího vraha. Víc nechci. Až docílím svého, můj život bude mít smysl."

Skokan smetl ze stolu papíry, které před ním ležely. Pozorně se zadíval na mladíka.

„Ne, Cardife, já tomu nevěřím. Nevěřím, že by byl Rhodan vrah, ale..., " zakřenil se, „...nápad to není špatný! Ano, zlomí mu to vaz. Souhlasím, Cardife. Čtyřicet hodin před zasedáním parlamentu mí agenti rozšíří tuto fámu po celé Zemi."

„Ale je tu ještě něco, Skokane, nač byste nejraději zapomněli - pomyslete na Rhodanovy mutanty, na ty lidi s nadpřirozenými schopnostmi..."

„Já o nich slyšel. Myslím, že zkazky o mutantech jsou značně přehnané.“

„Není na nich nic přehnaného, Cokaze. Dávám vám jednu dobrou radu: nezůstávejte se svou COK I na Venuši. Odleťte s ní kamkoliv do volného prostoru. Tam sice taky nebudete ve stoprocentním bezpečí, ale mutantí vás pak třeba nenajdou tak

snadno.“ „A co vy, Cardife, vy z mutantů nemáte strach?“ posmíval se Skokan.

„Jsem na ně připraven,“ odpověděl mladík. „No, aspoň nemáte žádné komplexy méněcennosti...“

^ _*_ ^

Sluneční flotila už nekroužila kolem Země. Zaujala pozici mezi Marsem a Venuší. Momentálně byly tyto dvě planety pod cizí nadvládou. Kdo před touto skutečností uhýbal, ten obelhával sám sebe.

Křižníky Pozemšťanů měly rozkaz nepovolit žádné ze skokanských lodí let k Zemi. Perry Rhodan si byl svou flotilou naprosto a neochvějně jist, stejně jako věřil Sluneční rozvědce a tajné jednotce mutantů.

Úkolem mutantů bylo zjistit, co Cokaze plánuje pro následující dny, a jak za tím vším vězí Thomas Cardif. Tři z mutantů měli konkrétní úkol přemoci Thomase Cardifa a přivést ho

zpět na Zemi. Ke speciální jednotce patřil i myšob Gucky. Byl to jediný te-

leporter a telekinet. Spolu s ním šli telepat John Marshall a Felimer Lloyd jako psychický zaměřovač. Reginald Bull seděl v koutě a zasmušile naslouchal. „Perry,“ přerušil Gucky Administrátora naprosto bez respektu, „proč s náma nesmí taky tlouštík? Slibuju, že ho v pořádku vrátím... On teď pořád myslí na tebe a na to, jak dopadne parla-

mentní zasedání... Potřebuje trochu rozptýlení. Bojí se, že ti poslanci zlámou vaz."

Bully něco zavrčel. Neměl rád, když se mu Cucky přehraboval v myšlenkách.

Perry Rhodan pohlédl do Guckyho upřímných očí. „Neboj se, kamaráde," odpověděl. „Mám za sebou sedmdesát let práce. Nehodlám to nechat být. Budu bojovat. My všichni, co jsme tady, jsme už prodělali nejednu krutou bitvu a dokážeme se uhájit i před parlamentem..."

Opět se hlásilo jedno z mnoha poplašených spojení, které .koncily ve Rhodanově pracovně. Ozval se hlas maršála Mercanta: „Pane, máme stejná hlášení od našich agentů v Berlíně, Oslu, New Yorku, Tokiu, Šanghaji, Sydney, Kapském městě a Kalkatě... Všude je rozšiřována fáma, že jste svou ženu poslal na Arkon proti vůli lékařů..., atakďále, pane!"

Rhodan zbledl a zavřel oči.

„Díky, Mercante. To je v pořádku."

Bully přikývl, přistoupil k příteli a položil mu ruku na rameno. „Poslouchej, ještě se dokážeme bránit. A budeme se bránit, Perry. Nech to taky trochu na mně. Momentálně mě přece nepotřebuješ, nebo jo? Budu pořád ve spojení s centrálou, kdybyste mě chtěli... A ty, Gucky, koukej přinést Cardifa!"

Cucky však zavrtěl hlavou: „Jestli ho přinesu. Bully, tak půjde nejdříve k doktorům, aby ho ošetřili a..."

Rhodan prudce zvedl hlavu.

„Nikdo se ho ani nedotkne! Akce proti Thomasi Cardifovi se nebude konat! Nebudu se bránit ani pomlouvám, které po světě roznáší nepřátelská propaganda."

„Ale já jo!" odporoval Bully. „A v tomhle ohledu nebudu brát na nikoho ohledy, Perry. Do dnešního dne jsem nad Cardifem držel ochrannou ruku a pořád jsem doufal a doufal. Stejná ruka, která ho chránila, ho teď zazené tam, kam patří! Je to jasný, Perry?"

Stále ještě nejmocnější muž Sluneční říše neodpovídal. Byl otcem, a jako otec si nyní v duchu zoufal.

^ ^ ^

Gucky s& nečekaně objevil v centrále kosmodromu. Pochopitelně, že teleportoval. Nerad chodil pěšky. Každé jeho vynoření z nicoty vždycky někoho vyděsilo.

„Kdy letí nejbližší loď na Venuši?" zeptal se.

„Venuše a Mars jsou pro naše lodě uzavřeny!" dostalo se mu odpovědi.

„A kdy letí něco ve směru k Venuši?" rozšířil svou otázku.

„Počkejte... Je to DON-4, nákladní loď. Startovala před osmi minutami s nákladem léků..."

„Kde se nachází nyní?" přerušil Gucky úředníka. „Rychle, ukažte mi to na monitoru!"

DON-4 právě překračoval hranici 15 000 kilometrů.

„Tady...," řekl úředník, když zapíchl prst do monitoru. Ohlédl se..., ale myšob nikde.

^ ^ ^

Gucky se zjevil ve velínu lodi DON-4 vedle kapitána Býka.

„Ale...,“ hlesl kapitán, zalapal po dechu a zmlkl.

„Kam letíte, kapitáne?" zeptal se myšob.

„Ke CALIFORNII, pane," hlesl kapitán. Gucky byl slavnou osobností. Znal ho každý příslušník Sluneční flotily.

„Jak daleko je CALIFORNIA od Venuše?"

„Moment, podívám se... Prosím!" řekl po chvilce kapitán a podával myšobovi záznam.

- .

„Dobrá," přikývl Gucky. „Transitujte, prosím, co nejbliž k Venuši. Prikazuji vám to. Rozuměl jste?" , Kapitán Eyk se chtěl ohradit, ale pak pokrčil rameny a pustil

se do práce. Všechno ostatní už bylo pouhou rutinou. Když se probíral z transitního Šoku, rozhlížel se.

Gucky zmizel.

Byl pryč.

^^^

Myšob se pokoušel vzpřímit, ale nevedlo se mu to. Vstal až napočtvrté. Hned zase klesl k zemi a vzdychl: „Tohle byl můj první, ale taky poslední rekord v teleportačním skoku do dálky. Už nebudu blbnout...”

Hned nato ale cítil, že se mu vracejí síly. Půl hodiny po svém přistání na Venuši už byl zase fit. Nezajímalo ho, kde právě je. To nebylo důležité. Soustředil se a telepatickou cestou pátral po myšlenkových impulzech Thomase Cardifa. Tohle byla jeho speciální akce! Ale i přes intenzivní pátrání Cardifa neobjevil. „Měl jsem si s sebou vzít Harna," řekl s lítostí, ale Harno zůstal na Zemi a na vzdálenost mezi Venuší a Zemí jeho zvolání neslyšel.

Pršelo. Déšť pleskal o zem. Gucky se podíval na chronometr a odečítal venušský čas. Do setmění chyběly čtyři hodiny. Rozhlédl se a odskočil stranou pod velký strom glogaba, jehož metrové listy mu skýtaly ochranu před deštěm.

Byl na nejlepší cestě sám sebe politovat, ale místo toho vyslal naslepo pátrací telepatické impulzy.

A mel ho!

Najednou to s malým chlupatým stvořením trhlo. Gucky překvapeně hvízdal.

Podržet! přikázal si v duchu. V té chvíli byl plně soustředěn na telepatii. Nic jiného ho nezajímalo. Dal telepatii všechny své duševní síly. Cítil, jak veliká vzdálenost ho dělí od Thoma

se Cardifa. Nemohl být na Venuši, nýbrž, někde vysoko nad touto planetou ve vesmíru. Thomas Cardif se zdržoval na nějaké kosmické lodi! A myšob měl v té chvíli docela štěstí, protože Cardif se právě v duchu zaobíral velmi sporým zařízením své kajuty a faktem, že odtud nemá ani spojení do velínu. To byla chvíle, kdy Gucky teleportoval z Venuše na palubu lodi, která kolem ní plula na oběžné dráze-

^ ^ ^

Šéf Sluneční rozvědky Allan D. Mercant se jako první na Zemi dozvěděl o krátké transici lodi DON-4, která proběhla navzdory všem instrukcím a příkazům, platným pro provoz Sluneční flotily-

Okamžitě se spojil s kapitánem Býkem,

„Nepil jste náhodou, kapitáne?“ vyjel Mercant. „Jiné vysvětlení mě totiž napadá. Vaše transice uvnitř sluneční soustavy

je...” Kapitán Eyk znervózněl. Už zase nějaké komplikace! Zlobil se na sebe i na myšoba. „To Gucky, příslušník vaší jednotky

mutantů...” Allan D. Mercant zbystřil, když uslyšel Guckyho jméno.

„Moment, kapitáne, myšob je na palubě vaší lodi a...” „Byl! Byl! Už dávno zase není. Přikázal mi transitovata pak zmizel. Chtěl se dostat na Venuši...” „Na Venuši...?” zopakoval Mercant. „Jak dlouho je od vás

pryč?”

Kapitán Eyk odpověděl.

„Díky!” řekl maršál a vypnul spojení.

„No tohle...,” hlesl kapitán Eyk před prázdnou obrazovkou. Dál už o celé věci raději nepřemýšlel. Byl rád, že to má za sebou.

^ ^ ^

(
Reginald Bull přikázal přerušit programy všech televizních stanic Země a Sluneční říše. Jako odpověď na neskutečně zlou fámu o Rhodanově touze po Thořině smrti přikázal znovu vysílat Thořin pohřeb v mauzoleu na Měsíci.

' Kdo si vzpomínal na ty tklivé chvíle, musel si otevřeně přiznat, že řeči o Rhodanových černých úmyslech jsou lži, které ho mají v očích veřejnosti jenom pošpinit.

Pro Thomase Cardifa byl dvouhodinový záznam pohřbu ranou do tváře. Ve vysílání byl zachycen i okamžik, kdy zlomený, zničený Rhodan podává ruku svému synovi.

Kameramani byli tenkrát opravdu dobří. Instinktivně vycítili, jak důležité je toto Rhodanovo gesto a celou událost zachytili velice profesionálně a přesně.

Miliony diváků tehdy sledovaly, jak mladičký Thomas Cardif, který jako by svému otci z oka vypadl, odmítá nabízenou ruku...

Bully sledoval tuto scénu a vzpomínal. Vtom se ozvalo volání od Allana D. Mercanta, „Právě jsem mluvil s Johnem Marshallem. Je zaskočen stejně jako já. Gucky je asi na Venuši!“ „A co tam chce?“ zeptal se Bully.

„Co asi? Určitě si vzal do hlavy, že zajme Thomase Cardifa a že ho dopraví do Terranie, pane,“ tvrdil Mercant.

Bully znal Guckyho lip než maršál. Zavrtěl hlavou: „A, to si nemyslím, maršále, ale... Prozrad'te mi ještě jednou tu vzdálenost, kterou přeskočil z lodi na Venuši?“

Odpověď přišla hned.

„Víte to určitě?“ divil se Bully. „A Gucky teleportoval bez skafandru? Mercante, to se mi nějak nezdá!“

„Zdá - nezdá, pane, neuvěřitelné je už to, že přikázal kapitánovi lodi transítovat uvnitř soustavy. Strukturální otřesy uvnitř

sluneční soustavy mohou natropit veliké škody, vždyť to sám víte!"

„No, nic se ale nestalo," poznamenal Bully. „Pro mě je nejdůležitější vědět, co ta zatracená mys vlastně hodlá provádět. Šéf už o jeho nepovolený procházce ví?"

„Ne, ještě ne. Ale podám mu o tom zprávu."

„Já to udělám za vás, Mercante," vpadl mu Bully do řeči. „Zavolejte mi, až budete mít nějaké další zprávy."

^ A ^

Neozval se vůbec žádný zvuk, když myšob materializoval na chodbě ke Cardifově kajutě na COK I. Rozhlédl se. Paluba válcovité lodi byla jasně ozářená, ale naprosto bez lidí. Za mutantem byly dveře. Znak na nich označoval vchod do skladiště.

Gucky byl svým způsobem vzorem lenosti.

Nerad chodil a raději teleportoval. Teď byl dokonce líný otevřít dveře. Použil telekinezi a dveře se rozskočily jako pod dotekem kouzelníkovy ruky, Gucky pak přece jen odcupital a zmizel v místnosti za nimi.

I tam bylo všechno zářivě osvětleno. Komora byla středně velká, ze dvou třetin nacená zbožím. Zvědavý Gucky se hned zajímal o obsah plastických krabic. Pomocí teleportace se vznesl ke stropu a otřásl se při pohledu na vyrovnané řady bomb.

„A to galaktický obchodníci pořád tvrděj, že kšeftujou výhradně jenom s pěnovou gumou, košilovejma knoflíkárna, tabletkama proti bolení žlučníku a ohřívačema do postele! Pak jeden najde bomby! No počkej, Cokaze, z těch mít radost nebudeš!"

Myšob stál na balících zboží a přemítal. V duchu si říkal: Ne Jsou bomby, tam budou i roznětky! Rozhodl se, že z těch bomb nadělá nepotřebný šrot.

Vtom za sebou zaslechl kroky. V další chvíli zachytil myšlenky dvou Skokanů a nedefinovatelné impulzy, svědčící o blízkosti robotů.

Bleskurychle zmizel za jednou z nádrží. Nebylo nijak zajímavé naslouchat, co ti dva Skokani říkají, jako spíše co si myslí.

Patriarcha Cokaze svým lidem totiž přikázal, aby odtáhli třetinu zásob bomb spolu s roznětnými mechanismy ke vratům skladu, protože je chtěl postupně rozdělit na paluby lodí flotily. Cucky slyšel, jak jeden Skokan říká: „Myslím, že náš pán si

chce pomocí vydírání fúzními bombami na Pozemšťanech vynutit obchodní monopol,”

Roboti se pustili do práce a začali odnášet bomby. Cucky se rozhodl raději vyklidit pole, dokud si ho Skokani nevšimnou. Poměry na Cokazeho válcovité lodi mu byly důvěrně známé. Tyhle lodě znal. Jedna se podobala druhé jako vejce vejci.

Cucky nic neriskoval, když teleportoval o dvě paluby hlouběji a na místě hned sám sebe telekineticky vyzvedl ke stropu.

Zůstal tam viset, zatímco dole pod ním nic netušící Skokan dirigoval Činnost tří arkonidských robotů, kteří balili do velkých plastických vaků roznětky k bombám.

Cucky váhal. Nechtěl použít násilí, přestože věděl, že je to nejlepší prostředek k dosažení cíle... Ale pak se rozhodl pro hypnózu. Jeho hypnotické impulzy zasáhly Skokana tak, že ani nebyl nijak překvapen, když svým třem pracovním robotům vydal rozkaz, aby roznětky opět vybalili a vrátili do krabic z regálů.

Byla to práce na několik minut.

Cucky se pod stropem pobaveně šklebil.

Pak následoval druhý rozkaz zhypnotizovaného Skokana.

Každý robot vlekl jednu bednu s roznětkami. Opouštěli místnost, za nimi kráčel zhypnotizovaný Skokan, zatímco třetí robot za nimi zamykal dveře a natříkrát je zabezpečoval, aniž by

si všiml stínu, který visel pod stropem a měl obrysy velké myši.

Cucky rematerializoval před nákladním vchodem a číhal na roboty s bednami.

Byl připraven na všechno, ale nenastaly vůbec žádné potíže. Skokan sám aktivoval nákladní vstup. Jeho vnitřní část se otevírala. Roboti s bednami vstoupili mezi vnitřní a vnější vrata.

„Rychleji!“ vmlouval Cucky Skokanovi, protože si v té chvíli uvědomil, že otevírání vnitřní části nákladního vstupu do lodi musí ve velínu rozblíkat varovnou signálku.

Cucky se soustředil a v myšlenkách hledal velín.

Zatím si tam varovného signálu ještě nikdo nevšiml.

Vnitřní vrata se zavřela, vzduch z meziprostoru byl vyčerpán a otevřela se vnější vrata. Cucky sledoval na malém kontrolním monitoru, jak roboti vyhazují bedny s roznětkami do volného prostoru.

Nebezpečný náklad tím ale ještě nebyl pryč. Doutmkovitou loď COK I totiž obklopovaly nepropustné energetické ochranné štíty.

Náhle si myšob díky svým telepatickým schopnostem všiml, že ve velínu COK I vyhlásili poplach. Vzhlédl na tupého, zhypnotizovaného Skokana, který stál vedle něj.

Výsledkem poplachu bylo okamžité uzavření vnějších vrat nákladního vstupu.

Cucky zavřel oči a soustředil se. Jeho telekinetické síly sáhly po bednách s roznětkami a mrštily jimi proti energetické stěně lodi.

Štít na ně zareagoval stejně jako na drobné asteroidy a předměty ve vesmíru: spálil je.

Ale byl tím najednou téměř přetížen a skoro se prolomil. Těsně vedle COK I vyvstaly dva malé zářící body, které se divoce rozšiřovaly na všechny strany.

Ve velínu COK I nastal zmatek a nakonec se zmocnil i na"

hodně přítomného patriarchy. Od zaměřovačů se ozývaly zděšené výkřiky, že přístroje přestávají fungovat. Na lodi ječely poplašné sirény.

Jeden z mnoha, kdo se přitítili k velínu, byl i Thomas Cardif.

„Ven!“ křičel na zvědavce patriarcha. ^ Pět Šest Skokanů uposlechlo a prchalo z velínu, ale Thomas Cardif ne.

„Ven, Pozemšťane!“ řičel patriarcha rodu.

V té chvíli byl Thomas Cardif opět Arkonidanem. Stačilo jedno gesto ruky a Cokaze zmlkl.

„Co se tu stalo?“ zeptal se Cardif.

Gucky se mezitím už vzdálil od nákladního vstupu. Schoval se do prázdné kajuty a na dálku naslouchal hovoru ve velínu.

„To jsou všichni galaktičtí obchodníci tak vyplašení?“ posmíval se Thomas Cardif, když se mu od Cokazeho nedostávalo odpovědi. „To bych vám měl doporučit výcvik ve Sluneční akademii. Tam by vás naučili neztrácet hlavu ani v katastrofických situacích. Panebože, jak dlouho vám ještě bude trvat, než budete mít všech pět pohromadě?“

Patriarcha zuřil. Zlostně shlížel na mladého drzouna a arkonidsky zaklel tak, že se Cardifovi navalila krev do hlavy.

„Díky za nadávky, Skokane!“ řekl Thomas Cardif. „Jako dezertér ani nic jiného nečekám. Ale už jste se aspoň vzpamatoval?“

„To nebyl útok!“ tvrdil Skokan, který měl službu u zaměřovačích přístrojů. „To bylo něco, co nepřišlo zvenčí. Měl jsem dojem, že mezi lodí a ochrannými štíty plují dvě bedny...“

„To snad ne! To říkáte teprve teď?“ zaječel na něj Cokaze. „Dvě bedny? Říkáš dvě...?“

„Ano, pane, dvě bedny, a podle mě vypluly z velkého nákladního vchodu lodi.“

„Arkonidane, pojď se mnou!“ křikl patriarcha na mladíka a vyšel z velínu.

Gucky spokojeně dřepěl ve svém úkrytu a šklebil se. Tahle hra mu přinášela radost a zábavu. Když pomyslel na bomby na třetí palubě, které nebudou mít Skokani Čím odpálit, zakřenil-se ještě pobaveněji.

Zároveň však udržoval mentální kontakt s Cokazem a Cardifem. Patriarchovo podezření bylo oprávněné. Cokaze se obával, že přišel o fúzní roznětky.

A pak Skokan a dezertér dorazili ke třikrát zajištěnému skladu, ve kterém ještě před několika minutami ležely roznětky.

„Nic! Nic... U všech bohů! To přece nemůže být pravda! Foggzi...! Foggzi-..!”

Ale Foggzi nemohl volajícího slyšet. Nacházel se ještě pořád pod velice silným hypnotickým vlivem a trčel před velkým nákladním východem. Tupě zíral na zavřená vrata. Za nimi Čekali oba roboti.

O několik minut později byl Foggzi a jeho zvláštní stav zpozorován. Zpráva dospěla až k patriarchovi. Foggzi se stal otevřenou hádankou. Gucky se ve svém úkrytu přestal spokojeně šklebit.

Thomas Cardif starému patriarchovi vysvětloval, že na palubě COK I určitě musí být některý z Rhodanových mutantů.

Cokaze měl daleko k tomu, aby se Thomasovi vysmál. „Tak to ho musíme najít, Cardife!” rozhodl téměř okamžitě.

„Smím se zeptat, co jste měl v úmyslu s těmi fúzními roznětkami?” zeptal se mladík.

„Postavit Rhodana před jasnou volbu. Buď fúzní bomby na Zemi, Venuši a Mars, anebo monopol pro můj rod. Ale tobě se to asi moc nelíbí. Pozemšťane, co?”

„Ne, Skokane, protože takovými metodami si na Rhodana nikdy nepřijdeš. Vy galaktičtí obchodníci jste a zůstanete hlupáci, pokud jde o chápání Pozemšťanů. Vy ten národ pořád ješ-

tě neznáte. Pozemšťan! jsou nejhouževnatější národ ve vesmíru!"

„Tak proč nezůstaneš s nimi?" zvolal rozzlobeně Cokaze. „Chceš to slyšet ještě jednou, patriarcho? Zapomněl Jsi, že Perry Rhodan e vrahem mé matky?"

„Přestaň s těmi hloupými pomluvami," skočil mu do řeči Cokaze. „Který z mutantů je u mě na lodi, co myslíš?" ,

„Najděte si ho sami," odpověděl zklamaně Cardif. „A jestli si myslíš, že věřím pomluvě, proč potom předstíráš, že stojíš při mně? Nezapomínej, kým byla moje matka, a měj pořád na paměti, že jsi jen obyčejný Skokan!"

„Nepřežeň, to, Arkonidane," sykl patriarcha. „Varuju tě..." To Guckymu stačilo, Rhodan zakázal unést Cardifa, proto to neudělal. Soustředil se a skočil - zpět na Venuši.

^ ^ ^

Čtyři hodiny před parlamentní rozpravou se Gucky vynořil přímo před Rhodanem.

„Copak tu chceš, Gucky?" zeptal se překvapeně Rhodan, protože mu Bully o myšobově výletu na Venuši neřekl. „A co ti je? Nejsi nemocný?"

Gucky padl do nejbližšího křesla. Neměl respekt ani před Rhodanem a každému tykal. „Já nejsem nemocnej, Perry, jenom trochu unavenej, ale to se poddá. Vracím se z Cokazeho lodě. Chtěl na Zemi, Mars a Venuši svrhnout fúzní bomby, kdyby ses mu nepodrobil a nepodepsal tu zatracenou smlouvu. Ale tu srandu jsem mu zatrh. Vybuchly mu všechny roznětky..."

V té chvíli Rhodan pojal podezření: „Kdo tě poslal na Venuši a ještě ke všemu na COK I, Gucky? Marshall?"

„Nikdo, šéfe. Já..."

„Jak ses mohl opovážit? V situaci, v jaké jsme? Gucky!!!"

„Perry, nekřič na mě," odvětil myšob. „Dyť jsem zase tak moc neriskoval, a když, tak kvůli tobě."

Rhodanovy šedivé oči se nebezpečně zablýskly. ^, „Poručíku Gucky, já nemám rád, když si děláte co chcete! Jako poručík tajné jednotky mutantů máte jisté povinnosti, které...", •

„Prosím, Perry," naposledy mu skočil do řeči myšob, „nemluv se mnou tak formálně! Šéfe, kontroloval jsem Cardifovy myšlenky! Tvůj syn skálopevně věří, žeš poslal Thorii proti vůli doktorů na Arkon! On tomu věří!!"

Poslední slovo mu uvízlo v krku a myšob zmlkl.
Perry Rhodan natáhl ruku a přitáhl si Guckyho k sobě:
„Cože? Co to říkáš? Co...?"

Gucky se ani nesnažil vysvobodit ze sevření. „>, „Ano," odpověděl,
„věří ty pomluvě."

„A?" zeptal se Perry.

„A někdo, kdo jedná z falešného přesvědčení, musí být posuzovaný jinak než ten, kdo dělá totéž ve zlém úmyslu."

„A to mám dezertéra Thomase Cardifa nechat běžet? To už taky patříš ke klubu andělů strážných toho kluka jenom proto, zeje to můj syn...?"

Gucky použil telekinetické síly. Poprvé proti Perrymu Rhodanovi, Rhodanovo sevření samo od sebe polevilo a Gucky odskočil stranou. Tam se postavil do pozoru a hlásil: „Administrátore..., poručík Gucky se hlásí z akce, kterou provedl na vlastní pěst. Během této akce jsem zjistil, že váš syn Thomas Cardif nepřešel na stranu Skokanů ve zlém úmyslu, Cardif je přesvědčen, že jste jeho matku poslal na smrt.

A když mě teď pošleš k Čertu, Perry, což se asi stane, musím se tě ještě zeptat: kdo nese větší vinu na tom, co se stalo?-, Ty, anebo tvůj syn?

Perry, proč se jmenuje Cardif a ne Rhodan?

A teď už mě vyženeš, co...?"

Myšob zůstal v pozoru a bystře si mění šéfa. Přímo cítil, jak Rhodan usilovně hledá odpověď.

Pak se Perry mírně napřímil. Dokonce se usmál. Zhluboka se nadechl a odpověděl: „Zmiz, Cucky! Jsi skvělý přítel, ale teď raději ve vlastním zájmu zmiz...”

^ A ^ ,

Pokud někdo uměl vytěžit maximum ze sebemenší výhody, pak to byl Perry Rhodan.

Sluneční flotila se nacházela ve stavu nejvyšší bojové pohotovosti. Těžké a nejtěžší jednotky kroužily kolem Marsu a Venuše. Blížily se k oběma okupovaným planetám až na 100 000 kilometrů, aby se při zjevení doutníkovité lodi Skokanů pohroužily zpět do hlubin vesmíru.

Sluneční flotila nesměla střílet. Povoleno to bylo pouze v případě, že by skokanské lodě nalétávaly proti Zemi.

Rhodanovi kapitáni se nestarali o politiku a vnitropolitické bouře. Jejich šéf se jmenoval Perry Rhodan a oni ho uznávali. Měl přirozený respekt. Společně prožitky z bezpočtu bojů a zápasů o další existenci lidstva byly pevným poutem.

Část odvyšlaných zpráv a hlášení, které putovaly mezi loděmi Sluneční flotily, byla záměrně jen slabě kódována, aby ji patriarcha Cokaze dokázal dešifrovat, a on to opravdu zvládl.

Hlášení říkala, že Rhodan přikázal všem svým lodím, aby se nezdráhaly a zahájily okamžitou palbu bez výstrahy proti jakékoliv doutníkovité lodi Skokanů, která by se chtěla přiblížit k Zemi.

Početně byla Cokazeho flotila mnohem větší než síly Pozemšťanů, ale nebyly v ní žádné superobří křižníky a proto Cokaze váhal s útokem. Nyní se ukazovalo, jakou udělal chybu, když před několika dny poslušně vyklidil všechny své pozice na Zemi a spokojil se jenom s obsazením Marsu a Venuše. „

I skokanská flotila byla uvedena do pohotovosti. Skokani měli v povaze všude po Galaxii bezohledně vnucovat svou vůli. Bylo pro ně takřka neuvěřitelné, že se jim maličká sluneční soustava Pozemšťanů opovažovala vzdorovat. Ale na lodích galaktických obchodníků vládla železná disciplína, proto se nikdo z nich neodvažoval odporovat vůli a rozhodnutím svého patriarchy.

Cokaze už dávno navázal kontakt se všemi loděmi svého rodu. Krátké ale přesné direktivy určily každému kapitánovi, co má a co nesmí udělat, ale když ve strojovně lodi COK CXXX začalo hořet, skokanský kapitán Solam rozkázal neobvykle přívětivým tónem, ať loď nechají hořet a ať ji vyklidí.

Nikdo ze tří set padesáti Skokanů na palubě se Solamovu rozkazu nedivil. Všichni velmi klidně posbírali své nejdůležitější věci a opouštěli loď.

Když vylétli v záchranných člunech do volného vesmíru, pozorovali, jak hoří další křižník. A další! Jeden za druhým! Ale nedivili se tomu.

Na nouzovém kosmodromu K-f3 se odehrávaly další podivné věci. Malá část galaktických obchodníků si jich nevšímalá, zato mezi posádkami dalších třiceti lodí zavládla panika.

Cokaze byl okamžitě informován.

Jeden z kapitánů, jmenoval se Zugar, koktal do telekomu:

„Pane, před osmi minutami odstartovala COK CXVI s kurzem pryč z této soustavy a neodpovídá na žádné volání. Kapitán Gudín s posádkou nasedl do záchranných člunů a chce prozkoumávat džungli na Venuši. Pokoušeli jsme se ho zastavit násilím, ale muži z Gudinovy lodě proti nám použili hypnozbraně. Momentálně...”

Spojová centrála COK I v té chvíli přerušila spojení. Lodní spojař rozrušeně hlásil svému patriarchovi: „Pane, váš vnuk Kacozel z Marsu s vámi chce mluvit. Dějí se tam nějaké divné věci...”

„Cože? Tam taky? Ty jsi neslyšel, co se děje na Venuši? Dej mi sem Kacozela!"

Cokaze přímo bytostně cítil, jak má nervy napjaté k prasknutí. Byl vůči těm děsivým, podivným událostem naprosto bezmocný. Pro něj jako pro realistu vyvolávaly nepředstavitelnou hrůzu.

Obrazovka hyperkomu zablikala a pak se na ní objevila vnukova tvář.

„Pane," začal prosebně Kacozel, „nepovažujte mě za blázna, pokud..."

Patriarcha už neměl sílu na sáhodlouhé úvody. „Co se u tebe děje? Chci slyšet fakta. Mluv!"

Do velínu mezitím přišel Thomas Cardif. Dezertér vyslechl všechno, co Kacozel vyprávěl o tajemných událostech na kosmodromu v Mars City.

Zničehonic tam vzplálo osm lodí. „Vytrhalo to agregáty ze zakotvení, zohýbalo vstupy a těžké kovové konstrukce byly odmrštěny proti transformerům a konvertorům. Pane, čtyři posádky jednoduše opustily své lodě a odjely do města. Jako by mezi námi řádili hvězdní ďáblové..."

Thomas Cardif zvolal: „Těmi ďábly jsou Rhodanovi mutanti, Skokane! To je Rhodanův protiúder. Nasadil proti vaší flotile své nejsilnější hypnotizéry a telekinety, a pokud se vám nepodaří tuhle nebezpečnou skupinu zneškodnit, pak vaše COK I brzy vyletí do vzduchu stejně jako ostatní lodě!"

„Mutanti, mutanti!" zvolal Cokaze. Bylo pro něj těžké představit si je konkrétně, ale když pomyslel na líčení svého vnuka, začínal věřit...

„Takže- Tady byl asi nějaký telekinet, Cardife, že?"

Dezertér se mu smál do obličeje. Znovu se projevovala jeho arkonidská arogance. „Mutant, který se zdržoval na palubě COK I, nebyl jenom telekinet, ale také teleporter., Skokane, a

taky hypnotizér. Kromě toho nevypadal jako člověk, ale jako myš... Byl to myšob Cucky!"

„Co? Myšob? Co to je?" překvapeně koktal patriarcha.

„Vypadá jako zvíře a připomíná křížence myši s bobrem. Měří asi metr, ale neradil bych vám pouštět se s ním do křížku. Toho totiž nikdo nepřemůže. Ovládá interkosmo i arkonidštinu a řadu dalších řečí vesmíru, je to vynikající hypnotizér, telekinet, teleporter i telepat. Je to..."

Thomas Cardif zmlkl a uskočil do strany. Tasil ruční paprskomety, ale neviditelná moc mu je vytrhla z rukou a odmrštila ho ke stropu. Pak vedle Cardifa udeřilo o strop ještě tělo patriarchy Cokazeho.

Dole pod nimi zapištěl myšob Gucky: „Teda, Cardife, ty ses ten největší žvanilek z celý Galaxie, a když se tak na tebe koukám, jsem šťastnej, že nepatřím k rodu homo sapiens! A jak se tam nahoře líbí tobě, dědo? To ještě nevíš, že se tvoje slavná COK I za pět minut změní v hromadu nepotřebného šrotu. Dávej hezky pozor, za chvíli na tvý lodi propukne panika. Cardife, škoda že mám svázaný ruce a nemůžu šéfovi předstírat, že trpím ztrátou paměti..."

Patriarcha nejbohatšího skokanského rodu nebyl schopen se ani pomodlit ke svým hvězdným bohům. Prožíval nejstrašlivější minutu svého života. Rozum se mu zpěčoval a nechtěl pochopit, co se kolem něj děje.

Uplynula další děsivá minuta.-

Nic se nestalo, jen to cvaklo v palubním rozhlasu a myšob zmizel do kouta z dosahu videofonu.

„Pane...,“ volali interkomem patriarchu, „agregáty jedenáct až čtrnáct se samovolně vylamují z podlahy a..."

Zbytek hlášení zanikl v divokém výkřiku a pekelném praskotu.

„To byla první legráčka...,“ oznamoval Gucky. „Další přijde za chvíli..."

Thomas Cardif mlčel a ani se nepokoušel vymanit z Gucky-ho telekinetických sil. Věděl, že nemá cenu se bránit. Patriarcha však ne. Sténal,úpěl, kroutil se, pokoušel se dosáhnout aspoň na jeden ze svých paprskometů, ale nemohl hnout ani prstem.

Během této krátké doby nechal Gucky převážnou Část svých telekinetických schopností řídit ve strojovně a mezi agregáty.

Nevynechal vůbec nic. Všechno padlo za oběť ničivým silám. Nakonec i ten poslední agregát praskl a vyšlehl z něj plamen, který zahájil zkázonosnou pouť po palubě lodi.

Zvuky zániku byly doprovázeny zděšeným řevem prchajících členů posádky a vytům sirén, jejichž tón všem na palubě přikazoval, aby nastoupili do záchranných člunů, protože křižník už nebylo možné zachránit.

I Cokaze slyšel sirény. Slyšel je i Thomas Cardif a Gucky. Jeho myši očka se spokojeně třpytila.

„Měl bych vás nechat u stropu, abyste se hezky uškvařili," řekl pohrdavě. „Kdybych byl Člověk, snadno by se vám to přihodilo, ale já naštěstí pro vás člověk nejsem a proto vás nechám nastoupit do posledního záchranného člunu. Ale až za chvíli! Ještě budete chvíli přilepený na stropě!"

Potom se na chodbě k velínu ozval dusot okovaných bot. Muži zjistili, že patriarcha a Cardif jsou nezvěstní a běželi je hledat.

Tři se vřítili do Cokazeho kajuty. „Tady taky ne...," zvolal první, když se zběžně rozhlédl.

Nikdo z nich neviděl v koutě schovaného Guckyho, nikdo se nepodíval ke stropu.

Patriarcha Cokaze proto zařval a tři hlavy vzhledly k němu.

Tři galaktičtí obchodníci, mladí, dobře rostlí muži, strnuli. Jeden zaječel - a všichni tři utíkali pryč, jakoby je honily fúrie.

Gucky sarkasticky poznamenal: „Teda vy jste mi ale hrdinové..."

Vytí sirén ztichlo, ale zvuky praskání, dunění a lámání kovo-

vých kusů zaplňovalo loď. Myšo vylezl z úkrytu. „Nejpozději za tři minuty tahle loď opustí oběžnou dráhu. Skokane. Já si pak dovolím ještě pár změn letového kurzu, aby přiletěla hezky zpátky na Venuši. Ale nejsem zvíře, jak byste si mohli myslet, takže vám, vy dva mizerové, dovolím navlíknout si skafandry... Hele, patriarcho, nezapomínej, že umím číst tvé myšlenky! Zádnej paprskomet, jasný?"

Cokaze vykřikl, protože měl pocit že padá k podlaze, ale Guckyho telekinetické síly ho v polovině cesty zachytily, posunuly o metr dál doprava a pak zase pustily.

Křeslo, do kterého patriarcha dopadl, zasténalo a povolilo.

„Ty.-!“ vykřikl starý muž a v očích měl kromě strachu vepsanu i nenávist.

V té chvíli mysob zachytil myšlenkové impulzy pŕutuctů Skokanů, kteří utíkali od hlavního vchodu ke kajutě svého patriarchy. Mysob neměl v úmyslu se ukazovat, i

„Skoč, Cardife!“ křikl na Rhodanova syna a pustil ho.

Thomas Cardif byl ve vesmírné akademii vyškolen v pádech, takže dopadl měkce a skulil se.

Gucky uznale pokýval hlavou a řekl: „Přece jen je v tobě něco z Pozemšťana, Cardife. Škoda jen, že o svým tátovi smýšlíš tak zle..."

Nezbyl mu čas, aby toho mohl říct víc. Skokaní, kteří spěchali na pomoc svému patriarchovi, se už blížili.

Gucky se soustředil a když do kajuty vtrhl první mladík, vetřelec už byl pryč.

„Pane, co je s vámi? Tři naši měli nějaké vidiny a..."

„Žádné vidiny!“ zařval Cokaze. „Ještě před chvílí jsme s Cardifem viseli pod stropem a... Ach, Bože, až dostanu toho myšoba do rukou..."

Cokazeho muži vyděšeně ustupovali ke dveřím. Báli se ho, protože vypadal a mluvil jako Šílenec. Mluvil o nějakém myšobovi nebo co...

Patriarcha však nic nevysvětloval. Byl pořád ještě nejvyšším

šéfem rodu. Ostře se zeptal: „Ve kterém člunu je pro mne a pro Cardifa místo?”

„Člun Šest, pane," vykřikl jeden z mužů.

„Pak tam na nás počkejte a...”

Dál se nedostal.

Se zničenou COK I se v té chvíli stala významná změna. Přestaly fungovat absorbery přetížení. Zároveň musela opustit oběžnou dráhu a ještě ke všemu zrychlit. Muži pocítili dvojnásobný tlak a každý pohyb se stal mučivou záležitostí.

„Co je to?” sténal Cokaze. „Dá se ta loď ještě vůbec řídit?”

Ale ohlušující praskot ze zádi ho přesvědčil, že myšob se svými děsivými telekinetickými silami ještě neprestal. Slíbil, že z COK I udělá hromadu šrotu, a svůj slib plnil.

Thomas Cardif viděl, v jak nebezpečné situaci jsou. Věděl taky, že s Guckym nejsou žádné žerty, a že jim nechal jen tolik času, aby mohli nasednout do záchranných člunů a zmizet.

COK I, která dosud kroužila kolem Venuše ve vzdálenosti asi padesáti tisíc kilometrů, znovu trochu změnila kurz. Bylo to opět zásluhou Guckyho, který se vznášel ve vesmíru asi deset kilometrů od křižníku a nyní konečně navedl loď na kolizní kurz a zničil její impulzní pohony.

Od tohoto okamžiku se Gucky o loď, která se nezadržitelně řítila k planetě, nezajímal. Teleportoval a pět minut po dohodnutém Čase se setkal s netrpělivě Čekajícím Johnem Marshallem. Šéf jednotky mutantů stál na kraji kosmodromu a Čekal na něj, aby společně zpracovali další lodě Skokanů.

^ ^ ^

Sto tisíc mužů, každý byl specialistou ve svém oboru, bylo během tří hodin a pod ochranou temnoty naloženo na palubu TITANU a pěti velkých nákladních lodí. Cokaze, který se o těchto sto tisících mužů dozvěděl pro

střednictvím svých agentů, však už nedokázal zjistit, proč Rhodan svých nejlepších sto tisíc vojáků nechává hnít na kasárenském dvoře,

Jenom Rhodanovi nejbližší spolupracovníci věděli, jaký úkol na tyto muže čeká, a když se šest kulovitých lodí s lidským nákladem vzneslo, jenom kapitáni znali cíl letu.

Tři hodiny po startu docílily lodě rychlosti, která byla nutná k dosažení transice. Malá flotila pak nepozorovaně zmizela v hyperprostoru, ze kterého se hodlala vynořit až v blízkostí hvězdokupy M 13.

Kratičká hyperzpráva pak Perryho Rhodana informovala, že maršál Freyt a jeho sto tisíc mužů přistává na Arkonu III.

Tuto zprávu obdržel hodinu po ukončení parlamentní debaty.

Poměrem hlasů 365 proti 198 byl Perry Rhodan potvrzen ve funkci Administrátora Sluneční říše.

^ ^ ^

Allan D. Mercant a John Marshall pracovali ruku v ruce,

Sluneční rozvědká a tajná jednotka mutantů nedávaly pokoj Skokanům, kteří se zabydleli na Venuši a Marsu. Nebyly to žádné velké akce jako proti patriarchově flotile, ale ke znejistění skokanské posádky stačily.

Občas se stalo, že některé z válcovitých lodí nepochopitelně explodovaly nebo praskly a začaly hořet, aniž by přitom došlo k újmě na zdraví Skokanů či jejich rodin. Pořád dokola se stávalo, že se celé posádky lodí chovaly jako stádo šilenců.

Jenom v případě, kdy se chtěl některý ze Skokanů násilně přiblížit k velkému počítači na Venuši, mutanti nebrali ohledy na nikoho a na nic. Centrální počítač Venuše musel být před Skokany uchráněn a to se zatím dařilo.

Cokaze přistál v jednom ze sedmi záchranných člunů COK I na Venuši jako trosečník a jeho vlajková loď shořela v hustých

vrstvách atmosféry. Hodinu po přistání nasedl do COK II. Nyní se už třetí den nepřetržitě radil se svými spolupracovníky, aby vypracoval nový plán na dobytí Země.

Tentokrát už poslouchal každé Cardifovo slovo a proto COK II spočívala téměř Čtyři kilometry hluboko na dně venušského .oceánu a byla tím pádem dostatečně chráněna před útokem mutantů.

Rozhodnutí Slunečního parlamentu bylo zklamáním pro patriarchu i pro Cardifa. Oba totiž byli přesvědčeni, že Rhodan bude muset uzavřít smlouvu se Skokany, aby posílil své pozice.

„Skokane, nezbyvá vám než obsadit Zemi!“ požadoval Cardif a jeho hlas se přitom chvěl vzteky.

Jeich společné plány směřovaly k dobytí Země a ke zničení hlavního města Terranie. Chtěli Terranii proměnit v hromadu sutin a prachu. Seděli dlouhé hodiny pohromadě a spřádali plány do nejmenších podrobností. \ Cokaze byl ochoten obětovat celou pětinu své flotily.

Dvě stě válcovitých lodí mělo zaměstnat Sluneční flotilu dostatečně daleko od Země.

Taktik Thomas Cardif při vytváření plánu potvrzoval, že je skutečným synem Perryho Rhodana. Rhodan sám nemohl vytvořit lepší plán.

Perry Rhodan však mezitím zjistil, co má patriarcha za lubem a proto už deset hodin předtím vydal vesmírné flotile rozkaz, aby se nenechala odlákat žádným zdánlivým útokem či únikem malé skokanské flotily. Země nesměla zůstat bez ochrany.

Kromě toho parlament požadoval, aby Rhodan zjistil, kam zmizelo tři tisíce druufských lodí. Byl to oprávněný požadavek a Rhodan slíbil, že to zjistí co nejdříve.

^ _* _ ^

Tanaka Seiko, japonský mutant, který byl schopen zachycovat rádiové a jiné vysílací vlny a zpracovávat je podobně jako rádio nebo vysílačka - tedy porozumět jim a dát jim srozumitelnou podobu, byl přemístěn na Mars, aby tam hlídal hypervysílací provoz Skokanů, který směřoval k Venuši.

Ale Tanaka Seiko najednou nebyl schopen tato vysílání dešifrovat. Galaktičtí obchodníci totiž zničehonic začali pracovat s komplikovanými šiframi.

Proto raději do centrály jednotky mutantů odvysílal signál, kterým oznamoval, že se něco děje - něco nebezpečného, nesrozumitelného.

Téměř zároveň dostal John Marshall další alarmující zprávy. Mezi Skokany na venušském kosmodromu byla zpozorována špatné skrývaná aktivita- Mnozí Skokani si už vůbec nevšimli podivných událostí, které se kolem nich děly. Patrně jim to nařídil patriarchův generální štáb.

John Marshall zaujal stanoviště na okraji venušské džungle a ohlásil svá zjištění na Zemi.

Ale i pozemská flotila učinila podivná pozorování.

Veškeré doutníkovité lodě opouštěly své dráhy a přistávaly na Venuši a Marsu-

Perry Rhodan a Reginald Bull seděli vedle sebe a studovali přicházející hlášení.

„Tohle jsou poslední akce před útokem!" konstatoval Bully a prohlížel si palec, který si na, Silvestra rozřízl o nerozbitné sklo.

„Schovej ten prst, tlouštíku," usmál se Rhodan. „Cokaze bude mít během následující hodiny spoustu důvodů, proč si lámat hlavu. A ty... dej mi hypervysílačku."

„Jo, ale řekni co chceš udělat, Perry!"

„To hned uslyšíš. Aha, už to mám. Díky, Bully."

Pak Perry Rhodan promluvil do mikrofону.

Oči Reginalda Bulla se neustále zvětšovaly. Jednou dokonce

poznámenal něco, co znělo jako „neuvěřitelná drzost“. Perry Rhodan vyslovil deset vět a každá z nich měla svou váhu.

Jeho zpráva byla určena Cokazemu, patriarchovi Skokanů na Venuši. Perry Rhodan stanovil Skokanům pětihodinové ultimátum. Skokani měli bezpodmínečně vyklidit Mars a Venuši a jednou provždy zmizet ze Sluneční říše.

V poslední větě Rhodan pohrozil úplným zničením Cokaze-ho rodu.

Jakmile zrušil spojení. Bully se zasmál a řekl: „Zapomněl jsi, že u Cokazeho je Thomas, a ten zná všechny tvoje triky, Perry.“

„Tím hůř pro Cokazeho a jeho rod,“ odvětil lakonicky Rhodan. „Pokud by se patriarcha rozhodl pro útok, pak by po pěti hodinách...“

„Perry...,“ rozrušeně ho přerušil přítel Bully, „mně přece nemusíš nic namlouvat! Co když Cokaze-odstartuje za půl hodiny? Co když zaútočí proti Zemi se všema svejma křižníkama? Promění naši Zemi v planoucí louč! My přece až moc dobře víme, že naše maličká flotila nikdy neobstojí proti čtyřem tisícům lodí Skokanů!“

Reginald Bull se doopravdy zlobil. Svým slovům dodal na důrazu několikanásobným udeřením pěstí do stolu.

Perry ho přitom zamyšleně sledoval, a pak mu klidně posunul po stole krátký zápis na fólii.

Bully po ní hladově chmátl a hltavě ji četl.

Oči se mu rozzářily, rukama se praštil do stehů a poznámenal: „Cokaze, dej si pozor, aby ti nevypadly voči! Co bych za to dal, kdybych se mohl podívat do toho tvýho hloupýho' ksichtu! No, tak to si teď klidně můžu dát panáka!“

Hyperstanice hlásila: „Pane, naše flotila narazila na pěti místech v blízkosti Marsu a Venuše na jednotky Skokanů. Došlo k bojům. Všechny Skokany jsme zahnali zpátky na jejich základny!“

„Díky," suše opáčil Rhodan.

Bully tiše a falešně hvízdal. „Perry, nevím nevím, jestli ti to vyjde. Vsadím se, že za Cokazeho odpovědi na tvý ultimátum bude Thomas..."

„Raději se nesázej, Bully. Jsem přesvědčen, že Thomas patří* archovi radil, aby okamžitě udeřil!"

Reginald Bull vzdychl. „Perry, někdy to s tebou mám fakt těžký... Thomas tvůj plán prokoukne..."

Opět se ozvala hypervysílačka. Hlásil se John Marshall z Venuše: „Impulzní pohony lodí Skokanů se žhaví. Všechny vstupy na loď Skokanů jsou uzavřeny. Nejpozději do třiceti minut Skokani odstartují. Konec. Marshall."

„Marshall je optimista, odstartují do deseti minut," řekl Bully. „Máš hrozně chytrýho syna, Perry. Zná tě líp než já. Řek bych, že to byl voň, kdo způsobil tenhle spěch."

Ano, vypadalo to, že Thomas Cardif opravdu zkřížil Rhodanovi jeho plány.

A Rhodan začínal mít starosti.

Náhle někdo zaklepal.

Přišla skupina psychologů, aby Rhodanovi sdělila, že podle jejich názoru Allan ponechá Cokazemu volnou ruku, protože nebude chtít, aby byl prozrazen jako vládce Arkonu.

Rhodan muže vyslechl a bez poznámky je opět propustil. .

Bully stál celou dobu mlčky u okna a nevyjadřoval se. Ovšem sotva se za psychology zavřely dveře, řekl: „Tvoje naděje se nějak zcvrkávají, Perry, To abych si začal rvát vlasy. Perry, proč jsi na to švy pětihodinový ultimátum tak spěchal? Kdybys poslechl můj ubohej palec..."

„Tak už dost těch babských pověr!" okřikl Perry přítele a udeřil pěstí do stolu. Málokdy se nechal tak unést...

Pak přišlo hlášení z Marsu:

Flotila galaktických obchodníků startuje!

Bully k tomu sarkasticky poznamenal: „A náš železne jsme-

ták je může začít vymetat nejdříve až za tři hodiny. Panebože, to Je paráda!"

Do jeho úpění se ozvala další zpráva: „Skokanská flotila zůstává najednou stát mezi třemi až pěti tisíci kilometry nad Venuší!" ^

Než mohl Bully zase něco říct, ohlásil se hlavní stan mutantů z Marsu. I tam se válečné lodě krátce po startu zastavily.

Pěny Rhodan a Bully se na sebe vzájemně tázavě zahleděli. Tloušťák vypadal bezradně. „Jestli už ani naši mutanti nedokážou číst myšlenky Skokanů..."

„Copak jsi zapomněl, že nevíme, kam se Cardif s Cokazem schovali po přistání na Venuši?" připomínal Rhodan.

„Nic se neboj," odpověděl klidně Bully. „Uvažuj logicky. Nejsou ve vesmíru ani na povrchu planety, protože to by je naši mutanti vyčmuchali. Tvůj syn je mazanej jako opice. Kde na ně mutanti nemůžou? No? Přece pod vodou! Určitě jsou zašitý na dně venušského oceánu!"

„Možná, ale to ještě nevysvětluje, proč se jejich flotila hned po startu zastavila!"^{il,}

„Ten důvod bych taky rád znal, Perry, to teda jo."

^ ^ ^

Patriarcha Cokaze přijal Rhodanovo ultimátum s lehkým třpytem v očích. Rozhlížel se. Nejdéle spočinul pohledem na Thomasi Cardifovi. Byl jediný, kdo na jeho pohled odpověděl.

„Teď musíte hned obsadit Zemi, Skokane! Zaútočte! Znáám Rhodanovu taktiku. To ultimátum mu má získat Čas. Po jeho uplynutí nebudete mít naději na úspěch! To vám prorokuju. Teď anebo nikdy!"

Pak vydržel patriarchův zkoumavý pohled. Po své výzvě se zahlíhl do mlčení. Netušil, nač Skokani nyní myslí:

Viděli mezi sebou mladého Perryho Rhodana! Ještě nikdy nebyl syn tak podobný svému otci!

„Dobrá," řekl Cokaze. „Já tedy vydám rozkaz svým lodím, ale ty, Pozemšťane, prožiješ pekelná muka, jestli se ukáže, že tě sem Rhodan poslal jako svého špióna."

„Starej hlupáku!" dovolil si Cardif, a zatímco se dotčený patriarcha nadechoval, Thomas vstal a s bouchnutím zahodil oba své ruční paprskomety. „Teď už ses spokojenej? Můžete se radit beze mě. Stejně asi víte všechno líp než já. Já půjdu vyslechnout ty dva Pozemšťany, co byli sestřelený před hodinou nad Venuší..."

A hrdě odkráčel.

^ _*^ ^

Thomas Cardif vstoupil do kajuty zajatců.

„Pánové...", začal, ale dál se nedostal.

Jeden z dvojice, jistý Val Douglas, mu skočil do řeči: „S dezertérem se nebavíme! Zbavte nás své přítomnosti, vy zrádče!"

Thomas Cardif nehnul ani brvou.

„Vypadněte, vy lumpe!" zvolal i druhý muž plný pohrdání.

Thomas se přikrčil a nahrbil. Jeho rudé oči vrhaly blesky. „Vy dva budete první, kdo bude poslouchat mé rozkazy, zprostředkované Regentem Arkonu..."

„Počítačovej Regent," zasmál se Val Douglas, „je rád, že žije. Atlan vás vydá šéfovi, vy zrádče!"

Osud tomu chtěl, že právě tento zajatec byl společně s Rhodanem a ostatními na Arkonu, když Regent předal svou vládu Allanovi.

A teď se přeřekl.

Cardif však na sobě nedal znát, že pochopil... Allan... Ano, kdo jiný? Mlčky se otočil a opustil kajutu, aby vyhledal svou

vlastní. Nyní nebyl schopen sdělit tuhle novinku Cokazemu. Musel se s ní nejdřív vypořádat sám.

Ale netrvalo mu to dlouho.

Vtrhl zpátky do velínu, odkud před několika minutami odešel Cokazeho rozkaz ke startu proti Zemi.

„Co se děje?“ vyhrkl Cokaze. „Co je zase, Pozemšťane?“

Thomas Cardif hrdě pohodil hlavou. „Vyhráli jsme. Skokane! Počítačový Regent Arkonu předal svou vládu admirálu Allanovi! Počítač si na vládce vesmíru jen hraje...”

„Tobě definitivně přeskočilo, hochu,“ okřikl ho patriarcha, chytil Thomase za ramena a zatřepal s ním.

„Tak vyslechněte zajatce!“

Cokaze strnul.

„Tys to myslel vážně?“

Cardif přikývl.

Cokaze se prudce otočil a popadl mikrofon: „Rozkaz všem lodím! Start neprovádět. Počkejte na nové rozkazy! Konec!“

^ A ^

O půl hodiny později desátník Val Douglas prozradil pod vlivem araského sera pravdu. Řekl všechno, co Thomas vytušil, Vyprávěl, co prožil s Rhodanem na Arkonu III.

Bez dechu mu naslouchalo více než třicet Skokanů a žádný z nich nesledoval, jak utíká čas... Když mladík omdlel, věděli víc než dost.

Cokaze se vrátil do velínu ke Cardifovi a hned na něj vyjel: „Počítačový Regent je mrtev a ten váš Atlan si myslí, že se stane Imperátorem! Tohle je hvězdná hodina galaktických obchodníků!“ zvolal patriarcha a rozpřáhl ruce k obloze na panoramatické obrazovce.

Thomas Cardif mu nerozuměl. A Cokaze to viděl.

„Ty zelenáči! Ty hlupáku!“ volal triumfálně Skokan, „tohle

je naše hodina! Co mě zajímá směsný Rhodan a jeho maličká říše! Jen ať mají klid a mír! Já se bez podmínek stahuju zpátky, abych... No co asi, Pozemšťane? Co udělám, he? Myslíš, že si nechám utéct takovou šanci jenom pro směšnou levnou smlouvičku? Společně se svými bratry a Arasy porazíme a získáme Arkon!"

„Pane!" ozvalo se z palubní centrály, „naměřili jsme bezpočet strukturálních otřesů. Z hyperprostoru přilétá obrovská flotila. Napočítali jsme už dva tisíce lodí!"

„Drž hubu!" okřikl patriarcha svědomitého spojaře. „Oznam Rhodanovi, že jeho ultimátum přijímám a předej můj rozkaz naší flotile, aby transitovala ke 45 GH 32!"

Pak se otočil ke Cardifovi: „A ty pojď se mnou!"

COK II opustila svůj úkryt a zastavila se deset kilometrů nad Venuší. Patriarcha stál u zaměřovačích přístrojů a sledoval číselný údaj o počtu zaměřených strukturálních otřesů. Thomas Cardif se mu zadíval přes rameno. 2318 lodí!

„To je Allanova pomoc Rhodanovi!" zvolal zlostně Cardif.

Patriarcha si otřel pot z čela- „Bohové na nebesích," řekl chraplavě, „děkuji vám. A tobě taky, Cardife!" poklepal mladíkovi na rameno; „Kdyby tě nenapadlo vyslechnout ty dva zajatce, pak bychom se určitě nedozvěděli včas, že Regent poslouchá Allana. Díky, Pozemšťane, rod Cokaze ti to nikdy nezapomene!"

Počítadlo se zastavilo na číslici 2 500.

„Posaďte ty dva zajatce do člunu a pusťte je!" To byl Cokazeho poslední rozkaz než COK II zrychlila, aby se společně s celou flotilou vzdálila od sluneční soustavy.

Minuli sto tisíc Pozemšťanů, kteří přiletěli na pomoc na zbrusu nových arkonidských křižnících. Tisíc jich bylo obsazeno Pozemšťany, půldruhého tisíce roboty. To bylo maximum, s nímž mohl Atlan vypomoci přátelům na Zemi.

„Pěny," řekl Bully, když sledovali odlet Skokanů. „Ten můj palec mě hrozně svědí. Bojím se, že nás čekají ještě nějaký ne-

příjemný překvapení. Kdyby už tak tenhle zatrolenej rok 2044 konečně uplynul!"^v

„Radši mi vysvětli, proč Cokaze zastavil svou flotilu, Bully, a dej už mi konečně s tím palcem pokoj," ohradil se Pěny. „Dyt' právě na to celou dobu myslím, a proto mě svědčí palec!" „Bully," zaúpěl Rhodan. „Jsme přece přátelé, ne?" „Jistě," odpověděl zrzavý Bully. „Proč se ptáš?" Rhodan ho zarazil gestem ruky: „Tak se snaž, abychom jimi zůstali i nadále, ano? Navrhuji, aby sis dal ústa na zámek a přestal mluvit o placi. Slib mi to. Bully."

„Jo, to klidně můžu, i když mě ten zatrolenej palec svědí Čím dál víc!" Pěny Rhodan se zhluboka nadechl a rezignovaně zavrtěl hlavou...